

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Kantorové a soudců JUDr. Miroslava Pavrovského a Mgr. Jana Kadlece odvolání obžalovaných 1) [titul] [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 2) [titul] [jméno] [příjmení], narozeného [datum], 3) ak. mal. [jméno] [příjmení], narozeného [datum], odvolání státní zástupkyně podané v neprospěch těchto obžalovaných a dále obžalované [jméno] [příjmení], rozené [příjmení], narozené [datum], a odvolání poškozené Česká republika, zastoupena Ministerstvem financí, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. prosince 2020, č. j. 43 T 7/2018-2522, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání státní zástupkyně a obžalovaného [jméno] [příjmení] se podle § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušuje.

Podle § 259 odst. 3 tr. ř. se znovu rozhoduje tak, že obžalovaní

[titul]. [jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec a číslo], trvale bytem [adresa],

[titul] [jméno] [příjmení],

[datum narození] v [obec a číslo], trvale bytem [adresa], [okres],

ak. mal. [příjmení] [příjmení],

[datum narození] v [obec a číslo], trvale bytem [adresa],

[jméno] [příjmení], roz. [příjmení],

[datum narození] v [obec a číslo], trvale bytem [adresa],

jsou vinni, že

I. obžalování [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení]

v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí historického objektu [obec], s vědomím, že zhotovitel rekonstrukce bude vybírán formou veřejné zakázky, která bude hrazena s využitím unijních dotací Integrovaného operačního programu Evropského fondu pro regionální rozvoj, v úmyslu obcházet postupy dané zákonem č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění, a zajistit úspěch soutěžiteli [ulice] firem Hochtief CZ a.s. IČ: 46678468 se sídlem [adresa], a GEMA ART GROUP a.s. (dále jen Gema), IČ: 264 37 741, se sídlem [adresa], na úkor ostatních soutěžitelů, a to společnosti P a.s., IČ: 25105825, sdružení společností S a.s. IČ: 60838744 a Geosan Group a.s. IČ: 25671464, společnosti S a.s., IČ: 26271303, sdružení společností C a [příjmení] [jméno], IČ: 25255336, RenoArt s.r.o., IČ: 47473215 a Stavební společnost Žižka s.r.o., IČ: 49814851, společnosti Metrostav a.s., IČ: 00014915, společnosti CGM Czech a.s., IČ: 49973215 a společnosti BaK Stavební společnost a.s., IČ: 28402758,

[jméno] [příjmení] po předchozí dohodě se [jméno] [příjmení], statutárním ředitelem společnosti GEMA o poskytnutí odměny za zajištění vítězství ve veřejné soutěži a uzavření smlouvy o dílo, využil známosti s [jméno] [příjmení], zaměstnancem Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v [obec], zadavatele veřejné zakázky [obec] - [příjmení] jablko, Hospital - realizace obnovy, zastávajícím pozici hlavního inženýra projektu a později člena hodnotící komise, zodpovědným za tvorbu zadávacích podmínek veřejné zakázky, zajistil, aby [jméno] [příjmení] v době od [datum] do [datum], zasílal ze své soukromé emailové adresy [email] na jeho emailovou adresu [email] informace z tvorby zadávacích podmínek pro danou veřejnou zakázku, které [jméno] [příjmení] ihned přeposílal na emailové adresy zástupců společnosti G [jméno] [příjmení] na email [email] nebo na email jeho tehdejší přítelkyně a nyní manželky [jméno] [příjmení] na adresu [email], kterou také užíval, nebo zaměstnankyni společnosti G na úseku veřejných zakázek [jméno] [příjmení] na emailové adresy [email] [email] nebo [email], tímto způsobem společnosti G ještě před vyhlášením veřejné zakázky zpřístupnil Zadávací dokumentaci, Kvalifikační dokumentaci a Smlouvu o dílo, umožnil, aby [jméno] [příjmení] do této dokumentace zasahovala, komentovala ji a navrhovala její změny tak, aby zadávací podmínky vyhovovaly společnosti G, tyto dokumenty s navrženými změnami zasílal zpět [jméno] [příjmení], který je zapracoval do zadávacích podmínek veřejné zakázky,

tímto společným jednáním společnosti G zajistili výhodnější podmínky k přípravě soutěžní nabídky, umožnili ji podílet se na přípravě zadávací dokumentace veřejné zakázky, s cílem získat pro společnost G prospěch spočívající v nastavení nejprůběhavějších podmínek, které mohla naplnit, na úkor ostatních shora uvedených soutěžitelů,

poté co Národní památkový ústav dne [datum] zveřejnil zakázku ve Věstníku veřejných zakázek a [ulice] Hochtief.CZ - Gema podalo s ostatními soutěžiteli nabídku a dne [datum] hodnotící komise za účasti jejího místopředsedy [jméno] [příjmení] otevřela obálky s nabídkami, poskytl [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] kompletní nabídky ostatních soutěžitelů, ten je dále předal [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří tyto konkurenční nabídky okomentovali, upozornili na jejich slabá místa a své hodnocení zaslali [jméno] [příjmení], který jejich analýzu obratem přeposlal [jméno] [příjmení] a ten tyto informace využil jako člen hodnotící komise, dále [jméno] [příjmení], přesto, že měl jako člen hodnotící komise povinnost mlčenlivosti, zaslal [jméno] [příjmení] protokoly o jednání hodnotící komise s žádostí o připomínky, poté, co hodnotící komise vyloučila [ulice] Hochtief.CZ - Gema, stejně jako všechny ostatní nabídky, pro nesplnění podmínek ze soutěže, informoval [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] o obsahu podaných námitek, které v odvolacím řízení posuzoval Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který svým rozhodnutím ze dne [datum] rozhodnutí o vyloučení zrušil a zadavatel zakázky dne [datum] vydal rozhodnutí o výběru

nejvhodnější nabídky, a to nabídky podané Sdružením Hochtief.CZ - [příjmení] [příjmení] [jméno],

obvinění takovým ovlivněním výsledku zadávacího řízení způsobili, že provedené úkony zadavatele veřejné zakázky byly diskriminační a v rozporu se zásadou rovného zacházení, tedy úkony v rozporu s § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, přičemž věděli, že jde o zakázku hrazenou s využitím unijních dotací Integrovaného operačního programu, Evropského fondu pro regionální rozvoj a že nezbytnou podmínkou pro přiznání a čerpání dotací je provedení zadávacího řízení v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách,

kdy zadavatel veřejné zakázky Národní památkový ústav v žádosti o dotaci v popisu aktivit v realizační části projektu uváděl, že výběry všech dodavatelů budou v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, k žádosti připojil čestné prohlášení, že předložený projekt je v souladu s právními předpisy České republiky a Evropské unie, dále pak nedílnou součástí Rozhodnutí o poskytnutí dotace ze dne [datum], č. j.: MK [číslo] SOFR, které vydal ministr kultury, byly i Podmínky o poskytnutí dotace, ze kterých vyplývá v části III – Podmínky, na které je poskytnutí dotace vázáno, bodu 2., písm. a), že při realizaci projektu je příjemce povinen zadávat veřejné zakázky v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, dále pak z těchto podmínek vyplývají z bodu IV. 3., písm. g) následky porušení rozpočtové kázně nesplněním podmínek - nezadání veřejné zakázky v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, následně pak příjemce finanční podpory vytvářel monitorovací zprávy, jejichž součástí bylo i čestné prohlášení, kde v bodě 3. prohlásil, že při realizaci projektu byla dodržena pravidla pro zadávání veřejných zakázek včetně zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách ve znění pozdějších předpisů,

obvinění tedy věděli, že v důsledku jejich protiprávního jednání dojde k nesprávnému použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie, neboť zadávací řízení neproběhlo v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, když zejména zadávací a kvalifikační dokumentace byly předem nastaveny tak, aby co nejvíce vyhovovaly společnosti G, a zadavatel dokladoval výběr nejvhodnější nabídky a uzavření smlouvy s řádně vybraným zájemcem dle zákona, což bylo nezbytným předpokladem pro rozhodnutí o přiznání dotace a k následnému čerpání finančních prostředků z rozpočtu EU, bez nichž by k poskytnutí finančních prostředků z těchto zdrojů nedošlo, a v důsledku jednání obviněných veřejný zadavatel dokládá poskytovateli dotace řádný průběh zadávacího řízení v mylném domnění o jeho zákonném průběhu, jak je nabyt ze zpracované dokumentace zadávacího řízení a jejího průběhu,

Národní památkový ústav se Sdružením Hochtief.CZ - Gema dne [datum] uzavřel smlouvu o dílo na veřejnou zakázku – [obec] - [příjmení] jablko, Hospital - realizace obnovy, v celkovém objemu ceny díla ve výši 319 458 474 Kč včetně DPH, přičemž skutečné náklady činily 322 861 092,64 Kč, z toho část ve výši 314 568 768 Kč byla způsobilá dotace, ze které částka 267 383 452,80 Kč, tj. 85%, byla hrazena z prostředků Evropské unie prostřednictvím Ministerstva kultury ČR, které tuto část výdajů nejprve předfinancovalo, a částka ve výši 47 185 315,20 Kč, tj. 15%, byla spolufinancována Ministerstvem kultury ČR, a zbývající část výdajů, nezpůsobilá dotace ve výši 8 292 324,64 Kč byla hrazena z provozních prostředků Národního památkového ústavu,

přičemž společnost H získala na tomto projektu čistý zisk ve výši 8 219 320,34 Kč a společnost G čistý zisk ve výši 9 914 000 Kč,

tedy

obžalovaný [jméno] [příjmení]

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjednal jednomu soutěžiteli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, získal takovým činem pro jiného značný prospěch a v souvislosti s tím žádal majetkový prospěch, jednak uvedl nepravdivé údaje v dokladech vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a činem způsobil škodu velkého rozsahu,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjednal jednomu soutěžiteli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů, spáchal tento čin jako člen hodnotící komise a získal takovým činem pro jiného značný prospěch,

jednak uvedl nepravdivé údaje v dokladech vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, tím umožnil nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a činem způsobil škodu velkého rozsahu,

obžalovaný [jméno] [příjmení] a obžalovaná [jméno] [příjmení]

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu opatřit jinému prospěch zjednali jednomu soutěžiteli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů a získali takovým činem pro jiného značný prospěch,

jednak uvedli nepravdivé údaje v dokladech vztahující se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie, tím umožnili nesprávné použití finančních prostředků z takového rozpočtu a činem způsobili škodu velkého rozsahu,

II. obžalovaný [jméno] [příjmení] sám,

v souvislosti s výše uvedeným jednáním, poté, co mu obžalovaný ak. mal. [jméno] [příjmení] odmítl vyplatit odměnu za jeho činnost při přípravě veřejné zakázky a v průběhu zadávacího řízení, v úmyslu přimět společnost GEMA ART GROUP a.s. (dále jen Gema), IČ: 26437741, se sídlem [adresa], nejpozději dne [datum], vyhotovil listiny,, Objednávka poradenské a konzultační činnosti“ a,, Smlouva o poskytování poradenské a konzultační činnosti“ obě datované dne [datum], údajně uzavřené mezi společnostmi GEMA ART GROUP a.s., zastoupenou ak. mal. [jméno] [příjmení], předsedou představenstva, jako klientem a společností Va s.r.o., zastoupenou jednatelem a společníkem [titul]. [jméno] [příjmení] jako poradcem, na jejichž základě si měla společnost G objednat poradenskou a konzultační činnost vedoucí k úspěšné účasti na výběrovém řízení,, [obec] - [příjmení] jablko, Hospital - realizace obnovy“, kterou vypsál Národní památkový ústav, [obec a číslo], Valdštejnské nám. [číslo], za což dle Smlouvy byla povinna uhradit společnosti Va s.r.o. odměnu v celkové výši 12 000 000 Kč, s termínem poslední splátky do [datum], poté smlouvu a objednávku opatřil napodobeninou podpisu ak. mal. [jméno] [příjmení] a otiskem padělaného razítka společnosti G s [číslo] současně v úmyslu použít ji jako pravou, padělal nebo si nechal padělat směnku vlastní, datovanou dne [datum], údajně vystavenou společností GEMA ART GROUP a.s. se směnečným prohlášením, ve kterém se společnost G zavazuje dne [datum] bez protestu uhradit na řád společnosti Va s.r.o., IČ: 25118790, se sídlem [adresa], jejímž byl jediným společníkem a jednatelem, částku 12 000 000 Kč, k prohlášení dopsal nebo nechal dopsat směnečné rukojemství Per aval: [jméno] [příjmení], [rodné číslo], [ulice a číslo], [část obce], [PSČ] [obec a číslo], poté směnku opatřil nebo nechal opatřit napodobeninou podpisu ak. mal. [jméno] [příjmení] v rubrice výstavce a v rubrice avala, směnku opatřil nebo nechal opatřit otiskem padělaného razítka společnosti G s pořadovým [číslo] věděl, že směnka je vystavena neoprávněně a ak. mal. [jméno] [příjmení] směnku nepodepsal jako výstavce ani jako aval, v úmyslu získat majetkový prospěch tuto okolnost zamlčel a dne [datum] indosací s doložkou,, sine obligo“ udal směnku jako pravou společností Remaind s.r.o., IČ: 29242207,

zastoupené [titul]. [jméno] [příjmení], narozeným [datum], s nímž téhož dne uzavřel jménem společnosti Va s.r.o. Smlouvu o postoupení pohledávky zajišťovanou shora uvedenou směnkou, společnost Remaind s.r.o., poté, co vyzvala společnost G a ak. mal. [jméno] [příjmení] k plnění ze směnky, podala dne [datum] u Městského soudu v Praze, pracoviště [obec a číslo], [ulice a číslo], návrh na vydání směnečného platebního rozkazu na zaplacení směnečné sumy ve výši 12 000 000 Kč na dlužníka společnost G a avala dlužníka ak. mal. [jméno] [příjmení]

tedy

padělal tuzemský cenný papír v úmyslu použít jej jako pravý a spáchal takový čin ve značném rozsahu

tím spáchali

obžalovaný [jméno] [příjmení]

pod bodem I.

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. c), odst. 3 tr. zákoníku,

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku
pod bodem II.

zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku za užití § 238 tr. zákoníku,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

pod bodem I.

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), c) tr. zákoníku,

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku,

obžalovaný [jméno] [příjmení]

pod bodem I.

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku,

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku,

obžalovaná [jméno] [příjmení]

pod bodem I.

zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku,

zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [jméno] [příjmení]

Podle § 234 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (šesti) let.

Podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb ve výši 1000 Kč, tedy v celkové výši 100 000 Kč.

obžalovaný [jméno] [příjmení]

Podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

obžalovaný [jméno] [příjmení]

Podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 (čtyř) let.

Podle § 56 odst. 2 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1, 2, 3 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest v počtu 250 denních sazeb ve výši 2 000 Kč, tedy v celkové výši 500 000 Kč.

obžalovaná [jméno] [příjmení]

Podle § 260 odst. 5 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 58 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pět) let.

Podle § 229 odst. 1 tr. ř. se poškozená Česká republika, zastoupena jednak Ministerstvem financí, se sídlem [adresa], jednak Ministerstvem pro místní rozvoj, se sídlem [adresa], odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 256 tr. ř. se odvolání obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], a odvolání poškozené Česká republika, zastoupené Ministerstvem financí, zamítají.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 9. 12. 2020, sp. zn. 43 T 7/2018, byli obžalovaní uznáni vinnými zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě, a to obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 tr. zákoníku, obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), c) tr. zákoníku a obžalovaní [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] shodně podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku (ad bod I. výroku o vině). Pod bodem ad II. byl uznán vinným pouze obžalovaný [jméno] [příjmení] zločinem neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, 2, odst. 5 písm. b) tr. zákoníku za užití § 238 tr. zákoníku. Za tuto trestnou činnost byli obžalovaní odsouzeni následovně; obžalovaná [jméno] [příjmení] podle § 234 odst. 5 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi roků s výkonem ve věznici s ostrahou a k peněžitému trestu ve výměře 500 000 Kč sestávající se z 250 denních sazeb po 2 000 Kč, obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tři let s podmíněným odkladem na zkušební dobu pět roků, obžalovaný [jméno] [příjmení] podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tři roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu pět roků a k peněžitému trestu ve výměře 250 denních sazeb po dvou tisících Kč, tj. v celkové výměře 500 000 Kč, obžalovaná [jméno] [příjmení] podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání dvou roků, jehož výkon jí byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání čtyř let. Ve výroku o náhradě škody byli poškozené Ministerstvo financí ČR a Ministerstvo pro místní rozvoj ČR podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázány na řízení ve věcech občanskoprávních.

2. Podle výroku napadeného rozsudku se trestného činu obžalování dopustili jednáním, které spočítá v tom, že

ad 1) obžalování [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] v souvislosti s plánovanou rekonstrukcí historického objektu [obec], s vědomím, že zhotovitel rekonstrukce bude vybírán formou veřejné zakázky, v úmyslu obcházet postupy dané zákonem č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách, v tehdy platném znění a zajistit úspěch soutěžiteli [ulice] firem GEMA AKT GROUP a.s. (dále jen Gema), IČ: 26437741, se sídlem [adresa] sídlem [adresa], IČ: 25105825, sdružení společností S a.s. IČ: 60838744 a Geosan Group a.s. IČ: 25671464, společnosti S a.s., IČ: 26271303, sdružení společností C a [příjmení] [jméno], IČ: 25255336, RenoArt s.r.o., IČ: 47473215 a Stavební společnost Žižka s.r.o., IČ: 49814851, společnosti Metrostav a.s., IČ: 00014915, společnosti CGM Czech a.s., IČ: 49973215 a společností BaK Stavební společnost a.s., IČ: 28402758,

[titul]. [jméno] [příjmení] po předchozí dohodě s ak. mal. [jméno] [příjmení], statutárním ředitelem společnosti GEMA ART GROUP a.s. o poskytnutí odměny 12 milionů Kč za zajištění vítězství ve veřejné soutěži a uzavření smlouvy o dílo, využil známosti s [titul] [příjmení], zaměstnancem Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v [obec], zadavatele veřejné zakázky [obec] - [příjmení] jablko, Hospital - realizace obnovy, zastávajícím pozici hlavního inženýra projektu a později člena hodnotící komise, zodpovědným za tvorbu zadávacích podmínek veřejné zakázky, zajistil, aby [titul] [příjmení] v době od [datum] do [datum], zasílal ze své soukromé emailové adresy [email] na jeho emailovou adresu [email] informace z tvorby zadávacích podmínek pro danou veřejnou zakázku, které [titul]. [příjmení], po předchozí dohodě s ak. mal. [příjmení] ihned přeposílal na emailové adresy zástupců společnosti GEMA ak. mal. [jméno] [příjmení] na email [email] nebo na email jeho tehdejší přítelkyně a nyní manželky [jméno] [příjmení] na adresu [email], kterou také užíval, nebo zaměstnankyní společnosti G na úseku veřejných zakázek [jméno] [příjmení] na emailové adresy [email], [email] nebo pracovnischranka@cz., tímto způsobem společnosti G ještě před vyhlášením veřejné zakázky zpřístupnil Zadávací dokumentaci, Kvalifikační dokumentaci a Smlouvu o dílo, umožnil, aby [jméno] [příjmení] do této dokumentace zasahovala, komentovala ji a navrhovala její změny tak, aby zadávací podmínky vyhovovaly společnosti G, tyto dokumenty s navrženými změnami zasílal zpět [titul] [příjmení], který je zapracoval do zadávacích podmínek veřejné zakázky, zajistili tak společnosti GEMA výhodnější podmínky k přípravě soutěžní nabídky, umožnili ji podílet se na přípravě zadávací dokumentace veřejné zakázky, s cílem získat pro společnost G prospěch spočívající v nastavení nejprůběhavějších podmínek, které mohla naplnit, na úkor ostatních shora uvedených soutěžitelů, poté co Národní památkový ústav dne [datum] zveřejnil zakázku ve Věstníku veřejných zakázek a [ulice] Hochtief.CZ - [příjmení] [příjmení] [jméno] podalo s ostatními soutěžiteli nabídku a dne [datum] hodnotící komise za účasti jejího místopředsedy [titul] [příjmení] otevřela obálky s nabídkami, poskytl [titul] [příjmení] [titul]. [příjmení] kompletní nabídky ostatních soutěžitelů, které [titul]. [příjmení] předal ak. mal. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], kteří tyto konkurenční nabídky okomentovali, upozornili na jejich slabá místa a své hodnocení zaslali [titul]. [příjmení], který jejich analýzu obratem přeposlal [titul] [příjmení], který tyto informace využil jako člen hodnotící komise, [titul] [příjmení] také, přesto, že měl, jako člen hodnotící komise, povinnost mlčenlivosti zaslal [titul]. [příjmení] protokoly o jednání hodnotící komise s žádostí o připomínky, poté, co hodnotící komise vyloučila [ulice] Hochtief.CZ - [příjmení] [příjmení] [jméno] stejně jako všechny ostatní nabídky pro nesplnění podmínek ze soutěže, informoval [titul]. [příjmení] [titul] [příjmení] o obsahu podaných námitek, které v odvolacím řízení posuzoval Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, který stým rozhodnutím ze dne [datum] rozhodnutí o vyloučení zrušil a dne [datum] bylo vydáno rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky, a to nabídky podané Sdružením Hochtief.CZ - [příjmení] [příjmení] [jméno], se kterým byla dne [datum] uzavřena smlouva o dílo na Veřejnou zakázku - [obec] - [příjmení] jablko, Hospital - realizace obnovy, v celkovém objemu ceny díla ve výši 319 458 474 Kč včetně DPH, přičemž společnost HOCHTIEF CZ a.s. získala na tomto

projektu čistý zisk ve výši 8 219 320,34 Kč a společnost GEMA ART GROUP čistý zisk ve výši 9 914 000 Kč,

ad II) obžalovaný [jméno] [příjmení] v souvislosti s výše uvedeným jednáním, poté, co mu obžalovaný ak. mal. [jméno] [příjmení] odmítl vyplatit odměnu za jeho činnost při přípravě veřejné zakázky a v průběhu zadávacího řízení, v úmyslu přimět společnost GEMA ART GROUP a.s. (dále jen Gema), IČ: 26437741, se sídlem [adresa], nejpozději dne [datum], vyhotovil listiny „Objednávka poradenské a konzultační činnosti“ a „Smlouva o poskytování poradenské a konzultační činnosti“ obě datované dne [datum], údajně uzavřené mezi společností GEMA ART GROUP a.s., zastoupenou ak. mal. [jméno] [příjmení], předsedou představenstva, jako klientem a společností Va s.r.o., zastoupenou jednatelem a společníkem [titul]. [jméno] [příjmení] jako poradcem, na jejichž základě si měla společnost G objednat poradenskou a konzultační činnost vedoucí k úspěšné účasti na výběrovém řízení, [obec] - [příjmení] jablko, Hospital - realizace obnovy“, kterou vypsál Národní památkový ústav, [obec a číslo], Valdštejnské nám. [číslo], za což dle Smlouvy byla povinna uhradit společnosti Va s.r.o. odměnu v celkové výši 12 000 000 Kč, s termínem poslední splátky do [datum], poté smlouvu a objednávku opatřil napodobeninou podpisu ak. mal. [jméno] [příjmení] a otiskem padělaného razítka společnosti G s [číslo] současně v úmyslu použít ji jako pravou, padělal nebo si nechal padělat směnku vlastní, datovanou dne [datum], údajně vystavenou společností GEMA ART GROUP a.s. se směnečným prohlášením, ve kterém se společnost G zavazuje dne [datum] bez protestu uhradit na řád společnosti Va s.r.o., IČ: 25118790, se sídlem [adresa], jejímž byl jediným společníkem a jednatelem, částku 12 000 000 Kč, k prohlášení dopsal nebo nechal dopsat směnečné rukojemství Per aval: [jméno] [příjmení], [rodné číslo], [ulice a číslo], [část obce], [PSČ] [obec a číslo], poté směnku opatřil nebo nechal opatřit napodobeninou podpisu ak. mal. [jméno] [příjmení] v rubrice výstavce a v rubrice avala, směnku opatřil nebo nechal opatřit otiskem padělaného razítka společnosti G s pořadovým [číslo] věděl, že směnka je vystavena neoprávněně a ak. mal. [jméno] [příjmení] směnku nepodepsal jako výstavce ani jako aval, v úmyslu získat majetkový prospěch, tuto okolnost zamlčel a dne [datum] indosací s doložkou „sine obligo“ udal směnku jako pravou společností Remaind s.r.o., IČ: [číslo], zastoupené [titul]. [jméno] [příjmení], narozeným [datum], s níž téhož dne uzavřel jménem společnosti Va s.r.o. Smlouvu o postoupení pohledávky zajišťovanou shora uvedenou směnkou, společnost Remaind s.r.o., poté, co vyzvala společnost G a ak. mal. [jméno] [příjmení] k plnění ze směnky, podala dne [datum] u Městského soudu v Praze, pracoviště [obec a číslo], [ulice a číslo], návrh na vydání směnečného platebního rozkazu na zaplacení směnečné sumy ve výši 12 000 000 Kč, na dlužníka společnost G a avala dlužníka ak. mal. [jméno] [příjmení].

3. Proti tomuto rozsudku řádně a včas podali odvolání jednak státní zástupkyně v neprospěch všech obžalovaných, jednak obžalovaní [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], v neposlední řadě odvolání podala i poškozená Česká republika zastoupena Ministerstvem financí.

4. Státní zástupkyně ve svém odvolání vytýká, že nalézací soud v napadeném rozhodnutí ve vztahu ke všem obžalovaným vypustil celé jednání, kterým podle obžaloby byla naplněna skutková podstata zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, později tato kvalifikace upravena na stádium pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k témuž. Soud tuto změnu odůvodnil tím, že obžalovaní nemohli naplnit objektivní stránku tohoto trestného činu, neboť veškeré zprávy k čerpání finančních prostředků zasilal řídícímu orgánu svědek [příjmení]. Tento názor státní zástupkyně odmítá s tím, že obžalovaní ovlivnili průběh veřejné zakázky, neboť umožnili jednomu ze soutěžitelů významným způsobem ve velkém časovém předstihu zasahovat do tvorby zadávací a kvalifikační dokumentace veřejné zakázky a byli obeznámeni s tím, že tato zakázka bude financována z dotace z rozpočtu Evropské unie a podmínkou čerpání je, aby proběhla v souladu se zákonem o zadávání veřejných zakázek, zejména ve smyslu § 6 zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách. Obžalovaní tedy věděli, že v důsledku jejich protiprávního jednání dojde k nesprávnému použití finančních prostředků z rozpočtu Evropské unie, neboť zadávací řízení neproběhlo v souladu se zákonem č. 137/2006 Sb., přesto veřejný zadavatel

poskytovateli dotace dokládal řádný průběh zadávacího řízení v mylném domnění o jeho zákonném průběhu. V obžalobě užitá právní věta, „ uvedli nepravdivé údaje a tím umožnili nesprávné použití finančních prostředků“ je nepřesná, přílehavější kvalifikace stíhaného jednání by byla, „dopustili se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, aby zatajili podstatné údaje a umožnili tím neoprávněné použití finančních prostředků“. Skutková podstata trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie nevyžaduje konkrétní či speciální subjekt a zatajení určitých údajů ve smyslu § 260 odst. 1 tr. zákoníku je trestněprávně relevantní, pokud spočívá v zamlčení skutečností, které mají takový potenciál, že jsou schopné zásadně ovlivnit kroky a rozhodnutí týkající se příjmů a výdajů rozpočtu Evropské unie. Není pochyb o tom, že pokud by zadavatel předmětné veřejné zakázky věděl o jednání obžalovaných, nemohl by výsledky veřejné zakázky uznat za zákonné a uzavřít smlouvu se soutěžitelem sdružení Hochtief.CZ-Gema. S odkazem na nařízení EU a zák. č. 137/2006 Sb. předložení nepravdivých údajů ve výběrovém řízení lze považovat za jednání hospodářského subjektu, v důsledku kterého by mohl být poškozen souhrnný rozpočet EU formou neoprávněného výdaje. Obžalovaní v průběhu veřejné zakázky zjednali výhodu jednomu ze soutěžitelů a způsobili, že příjemce dotace nepostupoval v souladu s pravidly a pokud prohlásil, že v dotačním řízení postupoval v souladu se zákonem, pak jeho prohlášení v důsledku jednání obžalovaných bylo nepravdivé. Důsledkem porušení dotačních principů je vznik povinnosti České republiky vrátit načerpanou dotaci či její část. S ohledem na uvedené státní zástupkyně má za to, že jednáním obžalovaných byla naplněna jak objektivní, tak subjektivní stránka trestného činu podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, proto navrhla, aby odvolací soud sám novým rozsudkem obžalované uznal vinným i tímto trestným činem a uložil jim nové tresty v zákonné trestní sazbě 5 - 10 roků odnětí svobody.

5. Další poznámka v odvolání státní zástupkyně se týká právní kvalifikace jednání obžalovaného [příjmení] pod bodem ad II. výroku o vině zločinem padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, 2, odst. 5 písm. b) tr. zákoníku za užití § 238 tr. zákoníku, s kterou se nyní ztotožňuje, byť v závěrečném návrhu u hlavního líčení navrhla ve prospěch obžalovaného modifikaci dle § 234 odst. 3 alinea 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, tj. spáchání činu ve značném rozsahu. Rozhodnutí nalézacího soudu akceptuje proto, že směnka by v případě úspěšného uplatnění představovala částku 12 mil. Kč, kterou by mohl obžalovaný [příjmení] vymáhat a způsobit na majetku společnosti G škodu velkého rozsahu i po úpravě hranic výše škody. Navrhuje proto, aby odvolací soud ohledně tohoto obžalovaného změnil výrok o vině pouze v bodě ad I) shodně jako u ostatních obžalovaných a uložil mu přísnější trest odnětí svobody ve výměře devíti let, neboť trest na samé spodní hranici trestní sazby je nepřiměřeně mírný s ohledem na počet a závažnost spáchaných trestných činů.

6. Pokud Vrchní soud v Praze učiní závěr, že v obžalobě popsané jednání obžalovaných není možno kvalifikovat též jako zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku ve stádiu pokusu, pak státní zástupkyně své odvolání směřuje též proti výroku o trestu. Domnívá se, že tresty za skutek pod bodem I. rozsudku uložené obžalovaným [příjmení], [příjmení] a [příjmení] s ohledem na charakter a závažnost činu jsou nepřiměřeně mírné. Kromě vedení bezúhonného života u všech jmenovaných obžalovaných a u obžalované [příjmení] navíc jednání pod tlakem podřízenosti nebyly shledány žádné další polehčující okolnosti. Naopak byly zjištěny okolnosti přitěžující, a to zistný motiv, větší škodlivý následek, získání vyššího prospěchu, pokračování po delší dobu a u obžalovaného [příjmení] zneužití svého zaměstnání. Obžalovaní ovlivnili veřejnou zakázku významnou nejen z hlediska objemu, ale též prestiže, proto je na místě uložení trestu odnětí svobody spojeného s přímým výkonem v trvání čtyř roků, a to u obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Naproti tomu obžalované [příjmení] navrhuje pouze podmíněný trest odnětí svobody v trvání tří roků s podmíněným odkladem na zkušební dobu pěti roků. Obžalovanému [příjmení] dále navrhuje zpřísnit i peněžitý trest, konkrétně v počtu 250 denních sazeb po 4 000 Kč, tj. v celkové výměře 1 000 000 Kč, a to s ohledem na prospěch, který

jeho nezákonným jednáním získala společnost, za kterou jednal. Pokud ohledně obžalovaného [příjmení] odvolací soud neshledá důvod ke změně výroku o vině v bodě ad I), navrhuje uložení trestu odnětí svobody ve výměře osm a půl roku a shodný trest peněžitý, jaký byl uložen napadeným rozsudkem.

7. Obžalovaný [jméno] [příjmení] rozdělil odvolání do dvou částí, a to v návaznosti na dílčí trestné činy, jejichž spáchání je mu kladeno za vinu. K bodu I. skutkové věty napadeného rozsudku obžalovaný namítá, že pro posouzení jeho viny je zásadní institut předběžné tržní konzultace podle § 33 zákona o zadávání veřejných zakázek, a to i přes to, že v inkriminované době nebyl tento institut v zákoně o zadávání veřejných zakázek zakotven. [příjmení], včetně soudní, takové konzultace respektovala jako možné a souladné se zákonem. Pokud by v takovém případě došlo k porušení hospodářské soutěže, pak by s porušitelem mělo být s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe zahájeno správní řízení. Pokud by daná věc přešla do roviny trestněprávní, pak je nezbytné velmi pečlivě vážit nejen formální znaky předmětného jednání, ale i to k čemu vůbec došlo. Zadavatel dostal za úkol připravit zakázku spočívající v rekonstrukci národní kulturní památky ve stanoveném rozsahu a se specifickými podmínkami, které v České republice neměly srovnání, a proto bylo prakticky nemožné vytvořit zadávací dokumentaci ve shodě s příslušnými nařízeními bez specifických konzultací s dalšími profesionály z oboru. Podle znaleckého posudku byla Sdružení Hochtief CZ a.s. - Gema poskytnuta výhoda spočívající v možnosti lépe se připravit na veřejnou zakázku, přitom [ulice] bylo jako úspěšný soutěžitel předmětné veřejné zakázky vybráno až po mnoha komplikacích na základě rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to i přes to, že podalo druhou nejvyšší nabídku. Obžalovaný dále namítá nedostatečný rozsah provedení dokazování a navrhuje jeho doplnění. Pokud je mu kladeno za vinu zjednání výhody ve veřejné soutěži pro společnost G, potom se domnívá, že by mělo být z provedení dokazování zřejmé, v čem byla vítězná nabídka výhodnější než nabídky ostatních soutěžitelů, což lze zjistit z nabídek ostatních soutěžitelů a jejich srovnání. Dále se domnívá, že je nezbytné zjistit okolnosti průběhu celé zakázky, jejího zadání, přípravy dokumentace, přípravy a zadání zadávacích podmínek zakázky, schvalování rozsahu zakázky a podmínek, za nichž byl vítěz vybrán, k čemuž má sloužit výsledek generální ředitelky Národního památkového ústavu [titul] [jméno] [příjmení] a zaměstnanců Ministerstva kultury paní [příjmení] a pana [příjmení]. Obžalovaný dále navrhuje výsledky všech členů hodnotící komise, jimiž má být objasněno pro jaké vady byly vyloučeny konkurenční nabídky, jejichž cena byla mnohem nižší než cena nabízená Sdružením Hochtief CZ a.s. - Gema, když jediným hodnotícím kritériem byla cena. Dalším návrhem na doplnění je výsledek osob podílejících se na rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže o navrácení soutěžitele Sdružení Hochtief CZ a.s. - Gema zpět do veřejné soutěže, a o spisovou dokumentaci z řízení před tímto úřadem. Závěrem obžalovaný navrhuje provedení revizního znaleckého posudku z oboru ekonomika k výši škody či prospěchu, které mělo [ulice] získat tím, že jej obžalovaný s podklady o zakázce seznámil před tím, než došlo k jejich zveřejnění.

8. K bodu ad II. výroku o vině obžalovaný namítá porušení zásad spravedlivého procesu, zejména principu presumpce neviny a zásady in dubio pro reo, přičemž odkazuje na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 4266/16 a II. ÚS 2929/18. Obžalovaný se neztotožnil se závěry nalézacího soudu, že by byl osobou, která vyrobila nebo zajistila vyrobení falešných předmětných dokumentů. Provedeným znaleckým posudkem bylo pouze konstatováno, že předmětné dokumenty neobsahují pravé podpisy obžalovaného [příjmení] a razítko společnosti G, avšak ani prostřednictvím nepřímých důkazů nebylo prokázáno, že by jejich zhotovení inicioval on sám. Dále poukázal na rozpory ve skutkových zjištěních nalézacího soudu, který na jedné straně má bez jakýchkoli pochybností za prokázané, že mezi obžalovaným, potažmo jeho společností Va s.r.o. a společností G existoval po několik měsíců trvající obchodní vztah, a současně zpochybňuje, že by obžalovaný [příjmení] s ním vešel do obchodního styku, na jehož základě by mohlo dojít k vystavení předmětných falešných dokumentů, přičemž mimo jiné vycházel ze svědecké výpovědi [titul]. [jméno] [příjmení], prokuristy společnosti G. Pokud je pravdou, že se obžalovaný [příjmení] nikdy

před [titul]. [příjmení] ani užším vedením společnosti G nezmínil o spolupráci s obžalovaným, pak mohl rovněž zamlčet existenci předmětných dokumentů. Obžalovaný se neztotožnil ani se závěry nalézacího soudu ohledně snahy definovat, co je v obchodním styku možno považovat za logické a co za nesmyslné, které jsou navíc plně vlastních spekulací nalézacího soudu. Odmítá závěry vyvozené nalézacím soudem z postoupení předmětné směnky na postupníka společnost Remaind s.r.o., v němž nalézací soud shledává jednání obžalovaného ve zlé víře s cílem vylepšit své postavení v otázce uspokojení z předmětné směnky. Na závěr obžalovaný namítá, že se nalézací soud při posouzení předmětného skutku podle § 234 odst. 3 alinea 1, 2 odst. 5 písm. b) tr. zákoníku za užití § 238 tr. zákoníku v odůvodnění rozsudku nevypořádal s odchýlením se od judikatury vyšších soudů (např. usnesením Nejvyššího soudu ze dne 28. 6. 2017, sp. zn. 5 Tdo 232/2017).

9. S ohledem na vše výše uvedené obžalovaný [příjmení] odvolacímu soudu navrhl, aby napadený rozsudek ohledně něho v plném rozsahu zrušil a znovu rozhodl tak, že se obžalovaný obžaloby zprošťuje.

10. Druhý obžalovaný, [jméno] [příjmení], vady rozsudku spatřuje v nenaplnění subjektivní stránky skutkové podstaty trestného činu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky. Odmítl, že by byl minimálně srozuměn s tím, že obžalovaný [příjmení] informace z tvorby zadávacích podmínek dále přeposílá osobám pracovně či jinak zařazeným v rámci potenciálního soutěžitele, který následně podal nabídku do výběrového řízení. Z doložené emailové komunikace se nijak nepodává, že by byl s přeposíláním dokumentace potenciálnímu soutěžiteli srozuměn, a to ani přes to, že se v ní objevují poznámky obžalované [příjmení], kterou však podle obsahu emailové komunikace nebylo možné přiřadit ke společnosti G. Domnívá se, že pro dovození trestněprávní odpovědnosti není zásadní to, zda někde konzultoval zadávací podmínky nebo zda porušil povinnost mlčenlivosti, nýbrž to, zda se popsání jednání dopustil v úmyslu zjednat některému soutěžiteli přednost na úkor ostatních, o čemž však nebyl pořízen jediný procesně použitelný přímý důkaz. Současně nebyl proveden žádný přímý důkaz o tom, že by společnost G znal, nebo že by jako hodnotící člen komise věděl, že uchazeč, který podal nabídku do zadávacího řízení, měl přednostně k dispozici zadávací dokumentaci. [příjmení] obžalovaného je prokazována pouze nepřímými důkazy, které však nebyly nalézacím soudem vyhodnoceny správně a netvoří ani ucelený a uzavřený řetězec, z něhož by bylo možné bez jakýchkoli pochybností usoudit existenci jeho úmyslu zjednat soutěžiteli přednost či výhodnější podmínky. Pokud nalézací soud v odůvodnění rozsudku uvádí, že úmysl má za prokázaný i z výpovědi svědků, pak obžalovaný namítá, že není zřejmé, o které svědky se má jednat, neboť obsahem spisového materiálu žádné takové svědecké výpovědi nejsou. Obžalovaný dále namítá porušení práva na obhajobu spočívajícího v procesní nepoužitelnosti výpovědi obžalovaného [příjmení], která byla u hlavního líčení čtena podle § 207 odst. 2 tr. ř., ačkoli byl obžalovaný vyslechnut v přípravném řízení před tím, než bylo vzneseno obvinění proti němu. S ohledem na uvedené měla být tato výpověď čtena podle § 211 odst. 6 tr. ř., tedy se souhlasem státního zástupce a obžalovaných, k jejichž udělení však nedošlo. Další námitka spočívá v tom, že obžalovaný nebyl objektivně schopen zjednat konkrétnímu soutěžiteli výhodu, neboť o finální podobě zadávací dokumentace nerozhodoval. Obžalovaný ve svém odvolání upozornil na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp. zn. 5 Tdo 1555/2012, které se po skutkové stránce výrazně podobá nyní projednávané trestní věci, a v němž došlo ke zproštění obžaloby, neboť tam popsání jednání nebylo shledáno za trestně postižitelné. Obžalovaný se dále neztotožnil ani s názorem nalézacího soudu ohledně institutu předběžných tržních konzultací, neboť tento institut byl soudní praxi znám ještě před jeho transponováním do české legislativy. Nakonec obžalovaný namítá nesprávný procesní postup ohledně jednání v obžalobě po právní stránce kvalifikované jako zločin poškození finančních zájmů Evropské unie, kdy se obžalovaný domnívá, že mělo dojít k vyhlášení zprošťujícího rozsudku ve smyslu § 226 písm. b) tr. ř., a nikoli k pouhému upravení skutkové věty rozsudku.

11. S ohledem na výše uvedené obžalovaný [příjmení] navrhuje, aby Vrchní soud v Praze napadený rozsudek zrušil a znovu rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby pro jednání, v němž

obžaloba spatřuje zločin zjednáání výhody při zadání veřejné zakázky, potažmo, že se věc vrací soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

12. Též poslední odvolatel, obžalovaný [jméno] [příjmení], svoje odvolání, jímž brojí proti výroku o vině a tím i o trestu, prostřednictvím obhájce podrobně odůvodnil. Obžalovaný nalézacímu soudu vytýká zejména nesprávná skutková zjištění a nesprávné právní posouzení věci. Uvádí, že nalézací soud postupoval při hodnocení provedených důkazů ve zjevném a zásadním rozporu s § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř., když obžalobou předložené důkazy vykládal nepřipustně extenzivně v neprospěch obžalovaného, a navíc nesprávně právně posoudil jakékoli obhajobou předestřené argumenty prokazující nevinu obžalovaného. Namítá, že závěry nalézacího soudu ohledně úmyslného zavinění jsou opřeny o domněnky bez jednoznačné opory v důkazech, kdy nalézací soud pouze domýšlí souvislosti v jeho jednání. Domnívá se, že postupem nalézacího soudu došlo k porušení zásady presumpce nevinu, materiální pravdy a zásady in dubio pro reo, pročez odkázal na judikaturu ústavního a nejvyššího soudu (nález ze dne [datum], sp. zn. III. ÚS 722/2009, ze dne [datum], sp. zn. I. ÚS 3235/15, a usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 4. 2019, sp. zn. 5 Tdo 955/2018). Pokud nalézací soud opírá své závěry o emailovou komunikaci, pak namítá, že z ní není jakkoli patrné, že by se na úpravě zadávací dokumentace k veřejné zakázce podílel. Dále namítá, že nebylo v rámci trestního řízení prokázáno, že by úpravy zadávací dokumentace byly činěny s úmyslem zvýhodnit jednoho z potenciálních účastníků veřejné soutěže, neboť při bližším prozkoumání úprav je zřejmé, že tyto směřovaly ke korekci dokumentace tak, aby splňovala zákonné požadavky a aby byly nastavené parametry ze strany soutěžitelů realizovatelné. Další výhrady vznášá ke znaleckému posudku vypracovaného [titul]. [příjmení]. Znalcem učiněné závěry jsou značně zobecněné, neodborné a bez bližšího popisu zjištěných skutečností, ze kterých učiněné závěry vyplývají. Znalec učinil závěr, že informace uvedené v emailové komunikaci byly pro případného realizátora přínosné, neboť oproti ostatním uchazečům získal čas pro dřívější sestavení realizačního plánu, avšak nijak blíže nespecifikoval konkrétní informace, jejichž znalost měla být výhodou, ani to, v čem uváděnou výhodu spatřuje. Během výsledku znalce vyšla najevo i jeho neodbornost, když nerozpoznal, že původní dokumentace obsahovala vady, pro které bylo přistoupeno k předmětné úpravě dokumentů tak, aby byly uvedeny do souladu s praxí a platnými právními předpisy. Obžalovaný dále nalézacímu soudu vytýká, že neakceptoval institut předběžných tržních konzultací, byť k nim došlo v letech 2011 - 2012, tedy před účinností zákona č. 134/2016 Sb. Tento závěr je v rozporu se soudní praxí, jež zmíněný institut znala a nevyvozovala z něj jakékoli trestněprávní důsledky. Obžalovaný odkazuje na rozsudek Evropského soudního dvora ze dne [datum] ve věci *Fabricom SA v . Belgický stát* a dále na rozhodnutí ÚOHS ze dne 19. 12. 2008, č. j. S257/2008/VZ-2332 [číslo] a ze dne 13. 11. 2017, č. j. S0344/2017/VZ-3337 [číslo]. Další námitkou obžalovaný brojí proti tomu, že nalézací soud závěr o jeho vině odůvodňuje vyjádřením obžalovaného [příjmení]. Ve spisovém materiálu přitom nejsou žádná jeho procesně použitelná vyjádření obsažena, jelikož tento po zahájení trestního stíhání obžalovaného [příjmení] již nevypovídal. Obžalovaný dále poukázal na významný rozpor ve výrokové části napadeného rozsudku, když nalézací soud nejprve konstatoval, že obžalovaný [příjmení] neměl přislíbenou odměnu ve výši 12 mil. Kč za zajištění úspěchu v předmětné veřejné soutěži, ale následně tuto skutečnost zahrnul do popisu skutku páchané trestné činnosti ve výroku ad I. napadeného rozsudku. Poslední námitka směřuje do výše údajného prospěchu Sdružení Hochtief CZ a.s. - Gema Art Group a.s., která podle jeho názoru nebyla dostatečně prokázána. Nalézací soud v této otázce vycházel pouze z vyjádření jmenovaných společností, která byla v průběhu trestního řízení opakovaně měněna. Z posledního vyjádření společnosti G vyšlo nakonec najevo, že čistý zisk činil 448 661,17 Kč. Obžalovaný se domnívá, že zjištěný prospěch není dostatečně a věrohodně zjištěn, a proto navrhuje provedení znaleckého posudku z oblasti ekonomika, neboť vyřešení této otázky má vliv na právní posouzení jednání, které je mu kladeno za vinu.

13. K výroku o trestu obžalovaný namítá zejména nedostatečné odůvodnění uloženého peněžitého trestu a nedostatečné zjištění jeho majetkových poměrů. Napadenému rozsudku vytýká, že ačkoli

se jeho vina téměř shoduje s vinou obžalované [příjmení], nebylo u jmenované přistoupeno k uložení peněžitého trestu, ačkoli i její úloha dle úvah nalézacího soudu měla vést k obohacení společnosti G. Disproporci v jemu uloženém trestu shledává obžalovaný i v porovnání s trestním jednáním obžalované [příjmení], jehož trestná činnost se zdá být závažnější, přitom mu ale byl uložen mírnější trest.

14. Konečný návrh obžalovaného [příjmení] zní, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl tak, že se obžalovaný ve smyslu § 226 písm. b), event. písm. c) tr. ř. zprošťuje obžaloby, popřípadě aby věc vrátil nalézacímu soudu k dalšímu řízení a rozhodnutí.

15. Poškozená Česká republika zastoupena Ministerstvem financí proti napadenému rozsudku podala odvolání, a to do výroku o náhradě škody, jímž byla podle § 229 odst. 1 tr. ř. odkázána s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozená namítá zejména závěry nalézacího soudu ohledně okamžiku vzniku škody, za který je nutno považovat okamžik spáchání trestné činnosti, nikoli až právní moc rozsudku. Vznik předmětné škody a finanční toky související s poskytováním dotací z prostředků EU poškozená podrobně odůvodnila v dopise ze dne 11. 4. 2019, č. j. MF-27700/2018/7102-6. Poškozená jako majetkovou újmu pocítuje částku odpovídající podílu EU, která byla certifikována a refundována do předfinancující kapitoly státního rozpočtu, neboť po právní moci odsuzujícího rozsudku bude povinna vrátit dotčené peněžní prostředky zpět do rozpočtu EU. Trestný čin je podle čl. 2 odst. 7 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 s přihlédnutím k čl. 1 odst. 1 písm. a) Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství považován za nesrovnalost, proto poškozená bude muset provést finanční opravu a vrátit odpovídající finanční prostředky do rozpočtu EU.

16. Obžalovaná [jméno] [příjmení], která si sama odvolání nepodala, zaslala odvolacímu soudu písemné vyjádření k odvoláním státní zástupkyně a poškozené, která proti ní směřují. S odvoláním státní zástupkyně se obžalovaná neztotožňuje a je přesvědčena, že ani rozsudek prvostupňového soudu není správný, neboť nebyly naplněny znaky zločinu dle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, stejně tak dle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku. Poukazuje na dovolenost a legálnost institutu předběžných konzultací, které nyní zákon o veřejných zakázkách obsahuje. Odmítá, že by jednala v úmyslu opatřit jinému prospěch a už vůbec neuvedla v dokladech vztahujících se k výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie nepravdivé údaje. Obžalovaná pouze řádně plnila své pracovní povinnosti a dovozování jejích zlých úmyslů z používání různých e-mailových adres je nesprávné. Důvody jsou prostší a spočívají v technické vhodnosti, rozmaru či náhodě. Nebyl ani učiněn jasný závěr, kdo ze soutěžitelů a kterou podmínkou byl znevýhodněn či zvýhodněn a které podmínky byly užitečné či neutrální. Navrhuje, aby odvolání státního zástupce ve vztahu k ní bylo jako nedůvodné zamítnuto.

17. Obžalovaná nesouhlasí ani s požadavkem poškozené na náhradu škody. Je přesvědčena, že škoda nevznikla. I kdyby se tak stalo v budoucnu, poukazuje na povinnost ČR při tzv. potvrzené nesrovnalosti podle čl. 98 nařízení Rady ES [číslo] provést finanční opravu, jež znamená zrušení celého nebo části finančního příspěvku. Část příspěvku není zcela určitá částka a státem by nebyla vrácena do fondů EU, nýbrž by mělo dojít ke snížení částky určené k dotaci v budoucnu. Česká republika nebyla schopna ani částky, na které měla nárok, vyčerpat, proto škoda je pochybná a nejistá. Je rovněž třeba vidět, že DPH bylo plátcem daně odvedeno příslušnému finančnímu úřadu. Z těchto důvodů obžalovaná navrhl, aby i odvolání poškozené bylo zamítnuto.

18. Současné obžalovaná s odkazem na ustanovení § 261 tr. ř. navrhl, aby odvolací soud, pokud rozhodne ve prospěch spoluobžalovaných, rozhodl též v její prospěch a obžaloby ji v celém rozsahu podle § 226 tr. ř. zprostil.

19. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, a to z hlediska vytýkaných vad. Po projednání věci dospěl k závěru, že podaná odvolání státní zástupkyně a obžalovaného [příjmení] jsou důvodná, byť nikoliv v celé šíři jejich argumentace.

Naproti tomu odvolání obžalovaných [příjmení] a [příjmení], stejně tak odvolání poškozené, jako nedůvodná neobstála. Veřejné zasedání bylo konáno v nepřítomnosti obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] za splnění všech zákonných podmínek; oba obžalovaní byli o veřejném zasedání vyzooměni včas a řádně, k jednání se nedostavili, požádali o konání veřejného zasedání ve své nepřítomnosti a jejich osobní účast u veřejného zasedání nebyla nutná.

20. Napadený rozsudek je výsledkem řízení, které bylo provedeno podle trestního řádu a netrpí žádnými podstatnými vadami, jež by mohly mít vliv na objasnění věci nebo na možnost uplatnění práva obžalovaných na obhajobu. Městský soud v Praze provedl dokazování velice pečlivě, v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr. ř. tak, aby bylo možno učinit správné skutkové závěry. Všechny potřebné důkazy byly provedeny vyčerpávajícím a procesně perfektním způsobem. Také hodnocení důkazů odpovídá požadavkům ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. Skutková zjištění popsána ve výroku rozsudku a podrobně rozvedená v jeho odůvodnění jsou správná a mají oporu ve výsledcích provedeného dokazování. Uvedené se týká skutečností charakterizujících jak místo, čas a způsob provedení činů, tak i úmyslného zavinění obžalovaných. Nálezací soud v odůvodnění svého rozhodnutí podstatné skutečnosti, včetně hodnotící úvahy, dostatečně, srozumitelně a přesvědčivě vysvětlil, rovněž se náležitě vypořádal i s uplatněnou obhajobou všech obžalovaných. S odůvodněním rozsudku se odvolací soud převážně ztotožnil (dílní výhrady níže) a z důvodu stručnosti na jeho závěry odkazuje. V další části svého rozhodnutí odvolací soud zdůrazní pouze klíčové skutečnosti, které odůvodňují závěr o vině obžalovaných, a dále bude reagovat na jejich uplatněnou odvolací argumentaci. K tomu je však nutno současně zdůraznit, že odvolací námítky jsou v podstatné části totožné s uplatněnou obhajobou z hlavního líčení, se kterou se nálezací soud v přezkoumávaném rozhodnutí dostatečně vypořádal.

21. Soudní řízení od podání obžaloby dne [datum] bylo vedeno koncentrovaně, bez průtahů a v souladu se zákonem. Hlavní líčení se konalo ve čtyřech blocích, v únoru (1 den), v dubnu (3 dny), v červnu (2 dny) a v prosinci (2 dny) 2020. Nálezací soud postupně v souladu se zákonem provedl velmi pečlivě dokazování a dne [datum] vyhlásil napadený odsuzující rozsudek. Skutkový stav věci, který na podkladě provedených důkazů nálezací soud zjistil, popsal ve výroku o vině a podrobně rozvedl v odůvodnění rozsudku, má spolehlivou oporu v souboru usvědčujících důkazů, který tvoří ad 1) rozsáhlý listinný materiál obsahující především elektronickou komunikaci vedenou mezi obžalovanými v rozhodném období, dotační dokumentaci ohledně zájmového projektu, dokumentaci k veřejné zakázce a listiny o směnečném řízení, ad 2) svědecké výpovědi (zaměstnanci vítězného sdružení, zadavatele a další osoby s vazbami na obžalované, ad 3) znalecké posudky z oboru expertiza ručního písma a technické zkoumání písemností, stavebnictví a kybernetika, ad 4) dílní doznání obžalovaných [příjmení] a [příjmení]. Provedený důkazní materiál nálezací soud opodstatněně označil za ucelený a dostatečně spolehlivý podklad pro rozhodnutí soudu o podané obžalobě. Též postup, jímž pro nadbytečnost odmítl široké důkazní návrhy obžalovaného [příjmení] na doplnění, nálezací soud ve svém rozhodnutí dostatečně vysvětlil (viz body 119, 120), jeho závěry jsou přesvědčivé a odvolací soud se s nimi ztotožnil. K uvedenému lze dodat, že povinností nálezacího soudu není provádět veškeré stranami navržené důkazy, nýbrž je povinností důkazní návrhy a jejich potřebnost náležitě vyhodnotit a svoje rozhodnutí dostatečně vysvětlit. Tomuto požadavku nálezací soud v posuzovaném případě dostál. Uplatněné návrhy jsou z pohledu celé důkazní materie nevýznamné a jejich provedení by trestní řízení pouze neúčelně protahovalo. Za tohoto stavu odvolací soud u veřejného zasedání totožné důkazní návrhy obžalovaného [příjmení] rovněž zamítl (blíže viz bod 31).

k výroku o vině ad I)

22. Jak správně uzavřel nálezací soud, v provedeném řízení bylo bez pochybností prokázáno, že ve zjištěné době a po předchozí dohodě mezi obžalovanými [jméno] [příjmení] (v pozicích zaměstnanec zadavatele veřejné zakázky Národního památkového ústavu, hlavní inženýr projektu a člen hodnotící komise), [jméno] [příjmení] (zprostředkující článek), [jméno] [příjmení] (zaměstnankyně společnosti G odpovědná za úsek veřejných zakázek) a [jméno] [příjmení]

(předseda představenstva společnosti G) dlouhodobě fungoval spolehlivý elektronický komunikační systém, v němž si jmenovaní vzájemně předávali klíčovou zadávací dokumentaci a sdělení vztahující se k veřejné zakázce [obec] - [příjmení] jablko a k souvisejícímu zadávacímu řízení v úmyslu porušit postupy dané zákonem č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách a v úmyslu zajistit úspěch soutěžiteli Sdružení Hochtief CZ a.s. a GEMA ART GROUP a.s. (dále jen Gema), přičemž všichni dobře věděli, že předmětná veřejná zakázka bude hrazena s využitím unijních dotací Integrovaného operačního programu Evropského fondu pro regionální rozvoj.

23. Skutkové závěry mají spolehlivou oporu v zajištěné elektronické komunikaci, v dokumentaci o veřejné zakázce, výběrovém řízení a dotační podpoře, dále ve výpovědích svědků, kteří popsali jednak postavení obžalovaných a jejich úlohu, jednak související okolnosti. Naproti tomu usvědčujícím důkazem ve vztahu k obžalovaným [příjmení] a [příjmení] není výpověď obžalovaného [příjmení], jak nalézací soud chybně uvádí v odůvodnění svého rozhodnutí (ad 122, 132). Obžalovaný [příjmení] v trestním řízení vypověděl pouze jednou dne [datum], tj. v době svého vlastního trestního stíhání pro skutek kvalifikovaný dle § 234 odst. 3, odst. 5 písm. b) tr. zákoníku (ad 2 výroku o vině). Po zahájení trestního stíhání jeho a ostatních obžalovaných v únoru 2018 pro skutek kvalifikovaný dle §§ 256 odst. 1, odst. 2 a 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku (ad 1 výroku o vině) již využil svého práva ve věci nevypovídat, stejně tak u hlavního líčení, kde soud postupem podle § 207 odst. 2 tr. ř. jeho výpověď z přípravného řízení pouze přečetl. Za popsané situace důkaz výpovědi obžalovaného [příjmení] může být použit výlučně vůči němu samotnému, naproti tomu ve vztahu k ostatním obžalovaným je důkazem procesně neúčinným. Naznačená korekce v použitelnosti důkazu však nemá relevantní dopad do konečné hodnotící úvahy soudu stran důkazní materie, neboť listinný materiál a svědecké výpovědi tvoří kompaktní, objektivní a dostatečný podklad pro závěr o vině všech obžalovaných.

24. Naprosto klíčovým důkazem ve věci je zákonným způsobem opatřená a zcela objektivní elektronická komunikace, jak z odůvodnění napadeného rozsudku jednoznačně vyplývá. Nalézací soud provedl její rozbor ze všech potřebných hledisek (časová osa, odesílatel a adresát elektronických zpráv, jejich obsah, rozsah, emailové adresy) a dospěl ke správným závěrům. Odvolací soud považuje za dostatečné a účelné pouze shrnout stěžejní argumenty na podporu vysoké důkazní síly hodnocené komunikace, bez konkrétní citace dílčích emailových zpráv, které jsou součástí spisu (viz svazek 2, 5, 6) a většina z nich je konkrétně prezentována též v odůvodnění napadeného rozsudku (bod ad 91, str. [číslo]). Z časového hlediska je nutno zdůraznit, že komunikace mezi obžalovanými probíhala od září 2011 do listopadu 2012, tj. po dobu zhruba 14 měsíců, kdy zájmová soutěž o veřejnou zakázku byla aktuální. Je důležité, že komunikace probíhala již v době přípravy zadávacího řízení, konkrétně šest měsíců předtím, než zakázka byla zveřejněna v informačním systému veřejných zakázek (dne [datum]). Emailová komunikace mezi obžalovanými [příjmení] a [příjmení] byla vedena ze soukromých emailových adres a obžalovaný [příjmení] komunikoval jednak přímo ze své pracovní emailové adresy, jednak (převážně) nepřímo, prostřednictvím své tehdejší přítelkyně [jméno] [příjmení], nyní [příjmení] (manželka) a obžalované [příjmení], která měla zakázku ve společnosti G na starosti. Zjištěná komunikace je velmi intenzivní, často s okamžitými reakcemi adresáta (tzv. přeposílání) a vyplývá z ní, že nebyla osamocena, nýbrž obžalovaní vedli též osobní konzultace. Obsahem emailové komunikace byly především zcela zásadní a kompletní připravované dokumenty; náklady na plán organizace výstavby, projektová dokumentace, technické zprávy, kvalifikační dokumentace, zadávací dokumentace a smlouva o dílo v postupných verzích, jak vznikaly, seznam dodavatelů, kteří si stáhli dokumentaci, nabídky ostatních soutěžitelů, přehled z jednání hodnotící komise. Neméně významný je i další obsah komunikace, který zachycuje různá vyjádření a komentáře obžalovaných. Z těch vyplývá, že společnost G jednak měla zájem veškeré postupné přípravné práce na veřejné zakázce sledovat a zadávací dokumentaci upravovat tak, aby jí nastavené podmínky vyhovovaly, jednak měla možnost získat informace z jednání hodnotící komise a v omezené míře též spoluvytvářet hodnocení konkurenčních nabídek jedním členem hodnotící komise. Součástí zjištěné elektronické

komunikace jsou pak i ryze důvěrná data, která obsahoval flash disk, který vydal obžalovaný [příjmení] dne [datum] (viz č.l. 408 spisu). Bylo zjištěno, že data pochází ze speciálního serveru zadavatele zakázky, k nimž měli přístup pouze členové týmu a týkají se veřejné zakázky a zúčastněných soutěžitelů.

25. Na základě výše uvedeného je nutno konstatovat následující; elektronická komunikace spolehlivě dokladuje, že ad 1) obžalovaní si vzájemně absolutně důvěřovali, jednali souladně, ve snaze svoji komunikaci utajit, což bez předchozí společné dohody by bylo vyloučeno, ad 2) vědomě hrubě porušovali regule výběrového řízení na veřejnou zakázku a zvýhodňovali jednoho ze soutěžitelů (jiný smysl zajištěná elektronická komunikace mít nemohla).

26. Dalším důležitým okruhem důkazů jsou svědecké výpovědi a listinný materiál, z nichž nalézací soud správně zjistil konkrétní roli všech obžalovaných na trestné činnosti, průběh přípravy veřejné zakázky a zapojení dalších osob, v neposlední řadě průběh výběrového řízení a účast soutěžitelů v něm. Takto bylo zjištěno, že obžalovaný [jméno] [příjmení] jako hlavní inženýr projektu a později i člen hodnotící komise měl rozhodující úlohu v týmu zadavatele, který veřejnou zakázku se zadávacím řízením připravoval. Měl přístup ke všem informacím a svou činností po celé rozhodné období účinně působil, aby společnost G v soutěži zvítězila, což se nakonec podařilo, byť až na základě rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, který svým rozhodnutím ze dne [datum] zrušil rozhodnutí Národního památkového ústavu o vyloučení [ulice] Hochtief - Gema. Obžalovaný [příjmení] po celou dobu průběžně předával veškeré aktuální dokumenty a informace zájmovému soutěžiteli, přijímal jeho připomínky a podněty a též v hodnotící komisi bránil jeho zájmy (viz zpřístupnění konkurenčních nabídek a analýza jejich nedostatků, výpověď svědka [jméno] [jméno], zástupce ministerstva kultury v komisi). Obžalovaný [příjmení] popsaným způsobem spolupracoval se spoluobžalovaným [příjmení], který veškerou komunikaci dále posouval obžalovaným [příjmení] a [příjmení], a ti již přímo zajišťovali zájmy společnosti G.

27. Městský soud v Praze též správně zjistil společný úmysl všech obžalovaných v souvislosti se zadáním veřejné zakázky zjednat jednomu soutěžiteli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných soutěžitelů. V této souvislosti je předně nutno zdůraznit, že všichni obžalovaní po dobu 14 měsíců spolupracovali, vedli důvěrnou komunikaci, znali všechny rozhodné skutečnosti (povaha a význam veřejné zakázky, podmínka zákonného výběrového řízení, cena díla, dotační podpora), byli na sobě závislí a veškeré úkony činili souladně. Proto je nepochybné, že jednali na základě předchozí souhlasné dohody a společně naplňovali zadání, jímž bylo za cenu deformace výběrového řízení zajistit úspěch firmy Gema v soutěži. Informace o tom, že předmětná veřejná zakázka, která byla výjimečně prestižní obnovou památky, bude hrazena (převážně) s využitím unijních dotací, byla přístupná široké veřejnosti, tím spíše všem obžalovaným, kteří se na zakázce podíleli. Ti však nad rámec veřejných zdrojů pracovali s konkrétními materiály, v nichž povinná publicita EU byla všude vyznačena. Není proto sporu o tom, že obžalovaní dobře věděli, že v důsledku deformace zadávacího řízení, kterou cíleně provedli, dojde ve výsledku k nesprávnému použití finančních prostředků z rozpočtu EU.

28. Pokud obžalovaní namítají nesprávné hodnocení důkazů, v rozporu s požadavky § 2 odst. 6 tr. ř., je třeba k tomu v obecné rovině zdůraznit, že hodnocení důkazů náleží do výlučné kompetence soudu prvního stupně a jestliže jeho postup odpovídá zákonným podmínkám, jako je tomu v posuzovaném případě, odvolací soud nemůže do jeho hodnotící úvahy zasahovat. Subjektivní stránka trestného činu, není-li dáno doznání pachatele, se dovozuje z objektivních skutečností, tj. především ze skutkových zjištění, z okolností případu a neodvratnosti následku. Soud musí odpovědně vyhodnotit, jaké konkrétní jednání pachatel učinil, za jakých okolností, s jakými znalostmi, stejně tak co svým jednáním způsobil. Odvolací soud, ve shodě se soudem prvostupňovým, se s námitkami obhajoby neztotožnil a shledal je nedůvodnými. Přesvědčil se, že hodnocení důkazů nalézacím soudem odpovídá zákonným požadavkům a jeho závěr o vědomé účasti obžalovaných na trestné činnosti a o jejich přímém úmyslu je zcela správný.

29. Obhajoba na svou obranu akcentuje institut předběžné tržní konzultace dle ustanovení § 33 zák. č. 134/2016 Sb. ze dne [datum] o zadávání veřejných zakázek, které stanoví, že zadavatel je oprávněn vést tržní konzultace s odborníky či dodavateli s cílem připravit zadávací podmínky a informovat dodavatele o svých záměrech a požadavcích, pokud to nenarušuje hospodářskou soutěž. Námitku obhajoby, že posuzovaná činnost obžalovaných byla zákonem dovolená předběžná tržní konzultace, nikoliv trestná činnost, odvolací soud odmítá jako zcela nedůvodnou. Ostatně již nalézací soud se s totožnou otázkou v podstatě správně vypořádal v odůvodnění svého rozsudku - viz bod 130. Je nepochybné, že tržní konzultace s odborníky či dodavateli ve smyslu výše uvedeného ustanovení musí především dbát všech důležitých zásad vyžadovaných zákonem pro zadávání veřejných zakázek. V praxi to znamená, že musí být vedeny transparentně, musí být formálně doloženy způsobem odpovídajícím zadání zakázky a musí obsahovat řešení určitých dílčích odborných problémů. V posuzovaném případě je s ohledem na obsah, rozsah i způsob vedení komunikace, jak bylo výše popsáno, vyloučeno činnost obžalovaných posoudit jako přípustnou konzultaci při přípravě zadávacích podmínek. Žádné zadání a odpovědi na specifické a odborné otázky emailové zprávy neobsahují, na rozdíl od průběžného utajeného zpřístupňování kompletní zadávací dokumentace,, nabídnuté“ k úpravě v dlouhém předstihu jednomu ze soutěžitelů, včetně důvěrných informací z činnosti hodnotící komise. Nadto není splněna ani podmínka nenarušení hospodářské soutěže, neboť zjištěné postupy obžalovaných hrubě porušují zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Zbývá dodat, že i podle zákona č. 137/2006 Sb. o veřejných zakázkách (účinný v době činu) není jednání obžalovaných zákonné a porušuje zásady spravedlivého výběrového řízení. Citovaný zákon účinný v době činu obsahoval ustanovení § 33 o jednání sektorového zadavatele před podáním nabídek, které rovněž na posuzovaný případ vůbec nedopadá.

30. Nad rámec výše uvedeného a v souladu s odůvodněním napadeného rozsudku, v reakci na konkrétní relevantní odvolací námitky obžalovaných, považuje odvolací soud za potřebné doplnit následující argumentaci.

31. Námitkám obžalovaného [jméno] [příjmení], které uplatnil proti výroku ad 1), odvolací soud nemohl přisvědčit. Okolnost, že veřejná zakázka byla zdárně bez komplikací realizována, je nesporná a velmi příznivá, nicméně vinu obžalovaného účastí na zmanipulovaném výběrovém řízení nezpochybňuje, nadto obžalovaný sám se na přímé realizaci zakázky nikterak nepodílel. Další okruh námitek směřuje proti úplnosti důkazního řízení, když nalézací soud veškeré jeho důkazní návrhy zamítl a svoje rozhodnutí odůvodnil (viz bod 120). S odůvodněním nalézacího soudu se ztotožnil i odvolací soud a pro stručnost na vysvětlení prvostupňového soudu odkazuje. Protože obžalovaný ve veřejném zasedání tytéž důkazní návrhy zopakoval, je účelné, aby odvolací soud některé dílčí argumenty nalézacího soudu dále rozvedl. Pokud obžalovaný vytýká, že nebyl vyžádán znalecký posudek ekonomický, který by stanovil rozsah opatřeného prospěchu, je nutno oponovat tím, že v dané věci řešení této skutkové otázky znalecké posouzení nevyžaduje. Zjištění o výši prospěchu, kterým je čistý zisk z dotované zakázky, nalézací soud učinil na základě písemného vyjádření obou subjektů, které zakázku dodaly. Tato vyjádření nevykazují žádné vážné pochybnosti, a proto jsou důkazem dostatečně spolehlivým a není nutno je znalecky ověřovat. Nadto je evidentní, že případné zpřesnění dosaženého prospěchu by na otázku viny, včetně právní kvalifikace, i trestu nemohlo mít vliv a trestní řízení by zcela nadbytečně protáhlo. Další velké množství důkazů (svědecké výpovědi, znalecký posudek, listinný materiál) obžalovaný požaduje s cílem konkurenční nabídky porovnat, objasnit, proč nabídky ostatních soutěžitelů byly ze soutěže vyřazeny a v čem byla nabídka vítězného sdružení výhodnější než nabídky ostatních. K tomu je třeba zdůraznit, že jednak závěr o vině dle § 256 odst. 1 tr. zákoníku není odvislý od úspěchu či neúspěchu zvýhodněného subjektu v soutěži, jednak okolnosti soutěže veřejné zakázky, včetně důvodů pro vyřazení nabídek uchazečů, byly dostatečně zmapovány na základě provedených důkazů (protokoly o jednání hodnotící komise, výslechy zaměstnanců zadavatele a administrátora, výslech člena hodnotící komise). Stejně nadbytečné se jeví důkazní návrhy na detailní zmapování

řízení před Úřadem na ochranu hospodářské soutěže, když zcela dostačující je důkaz samotným rozhodnutím, které uvolnilo cestu k vítězství sdružení Hochtief Cz a.s. - Gema v soutěži. Odvolací argumentaci obžalovaného [příjmení] Vrchní soud v Praze vyhodnotil jako nedůvodnou.

32. Nedůvodné jsou též odvolací námitky obžalovaného [jméno] [příjmení]. Obžalovaný zdůrazňuje okolnosti, za kterých k činu došlo, a snaží se rozmělnit svoji trestní odpovědnost. Odvolací soud se přesvědčil, že obžalovaný svým popisem událostí skutkový stav věci významně zkresluje ve svůj prospěch. V podstatě tvrdí, že jednal v dobré víře a potřeboval pouze pomoc od spoluobžalovaného [příjmení] v oblasti restaurátorství, v níž neměl žádné zkušenosti. Naproti tomu o přeposílání komunikace jednomu z uchazečů nevěděl a neexistuje žádný důkaz, že chtěl někomu zjednat přednost. Obhajoba obžalovaného je v příkrém rozporu s obsahem i rozsahem zajištěné elektronické komunikace, jak správně vyhodnotil nalézací soud. Pokud by obžalovaný totiž skutečně potřeboval pouze odbornou konzultaci v dílčí oblasti připravované zakázky, rozhodně by opakovaně nezasílal celé zásadní vytvořené dokumenty, obsah komunikace by byl zaměřen k dílčímu problému, což se nestalo, a už vůbec by neměl důvod v elektronické komunikaci pokračovat po zveřejnění zakázky. Nadto tvrzení o nedostatečných zkušenostech, je-li alespoň částečně opodstatněné, jde na vrub obžalovaného a bylo řešitelné legální cestou. Obžalovaný nastoupil do pozice hlavní inženýr projektu na základě svého vlastního rozhodnutí a dobře věděl, jaké nároky tato pozice vyžaduje a jaké povinnosti před ním budou stát. Jeho pracovní náplň byla široce definována (po technické stránce plně realizoval projekt) a obsahovala mj. přípravu zadávacích podmínek pro veřejné zakázky související s projektem [obec] v součinnosti s ekonomem, se zástupcem investora a dalšími dotčenými subjekty, včetně specifikace požadovaných technických a technologických parametrů zadávaných zakázek. Podporu mu poskytovala i společnost GORDION, s.r.o., která na smluvním základě se zadavatelem poskytovala organizační a administrativní zajištění veřejné zakázky [obec]. Obhajoba obžalovaného je zjevně účelová i podle zjištění odvolacího soudu, neboť aktivní dlouhodobá nedovolená činnost obžalovaného (zpřístupňování důvěrných informací) nemohla mít jiný smysl, než právě zvýhodnit ve veřejné soutěži jednoho z účastníků na úkor ostatních. Je nepochybné, že předchozí dohoda, na základě které byla důvěrná elektronická komunikace vedena, musela zahrnovat i označení konkrétního subjektu, ve prospěch kterého je nelegální činnost realizována. Utajení zvýhodněného subjektu před obžalovaným [příjmení] by bylo zcela nesmyslné, tím spíše, že jmenovaný byl následně ustanoven členem hodnotící komise. Jeho ustanovení do komise bylo od počátku předvídatelné s ohledem na jeho vůdčí roli hlavního inženýra projektu. Obžalovaný sice skutečně o finální podobě kvalifikační a zadávací dokumentace osamoceně nerozhodoval, když tato podléhala vícevrstevné kontrole s ohledem na mimořádný význam veřejné zakázky. To však nic nemění na tom, že veškerý průběh přípravné a rozhodovací fáze zpřístupnil pouze jednomu subjektu a také svou činností v jeho prospěch působil. O tom svědčí především jeho vlastní vyjádření, konkrétně: „je to tvrdý boj... s touto verzí Národní památkový ústav jakž takž souhlasí, detaily večer... prosím o rychlé čtení, připomínky obratem, odchází to na ministerstvo..... je to poslední stav, zítra s tím budu bojovat.....nejnižší se prokazuje subdodavately itálie, budu chtít doplnit seznam, osvědčení a žádost provedení, musí být z Itálie, dostanou 5 dní a je to.“ Je zřejmé, že obžalovaný měl snahu připomínky do dokumentace zapracovat, pro což jako hlavní inženýr projektu měl dostatečný, byť nikoli absolutní, prostor. Zbývá dodat, že obžalovaný [příjmení] měl dobrý kontakt i na druhého člena sdružení společnost Hochtief Cz a.s., neboť se z dřívější pracovní činnosti znal se svědkem [jméno] [jméno], tehdy obchodním ředitelem jmenované společnosti (viz výpověď svědka).

33. Další argumentací obžalovaný namítá, že ani jeho činnost jako člena hodnotící komise nesvědčí o tom, že chtěl zjednat jednomu subjektu přednost na úkor ostatních, a vždy hlasoval s většinovým názorem komise. Výpověď svědka [jméno] [jméno] považuje za zcela nevěrohodnou. Z obsahu spisu (rozhodnutí o ustanovení č. l. 1346, protokoly č. l. 1349 a násl., písemná zpráva zadavatele č. l. 1331) vyplývá, že členy hodnotící komise ustanovila svým rozhodnutím ministryně kultury dne

[datum]; komise byla sedmičlenná, z toho byli tři zástupci ministerstva (vyslechnut byl [jméno] [příjmení]) a čtyři zástupci Národního památkového ústavu, z toho tři z ústředního pracoviště a jeden z územního odborného pracoviště v [obec] (obžalovaný Dubový). Komise zahájila činnost dne [datum] otevíráním obálek s nabídkami, přičemž všichni členové prohlásili svoji nepodjatost a stvrdili povinnost zachovávat mlčenlivost. Do soutěže, v níž jediným kritériem byla nejnížší nabídková cena, bylo přihlášeno celkem osm nabídek, vesměs nejdůležitější hráči podnikající v České republice v oblasti stavebnictví. [obec] sdružení Hochtief - Gema podalo druhou nejvyšší nabídku, nejnížší podala firma BAK Stavební společnost a.s. Následně komise hodnotila splnění kvalifikace uchazečů, zjistila u všech nejasnosti a vyžádala doplnění do pěti pracovních dnů (pro hlasovali čtyři zástupci NPÚ, proti tři zástupci ministerstva). Po doplnění komise všechny nabídky ze soutěže postupně vyloučila pro nesplnění požadavků na kvalifikaci (konkrétní důvody vyřazení všech nabídek jsou v dokumentaci detailně popsány), přičemž je zachyceno, že členové komise hlasovali jednotně, vyjma tří případů; ad 1) u nabídky sdružení Hochtief - Gema pět členů hlasovalo pro vyřazení, dva se zdrželi ([příjmení] a [příjmení]), ad 2) u nabídky Bak Stavební společnost a.s. pět členů hlasovalo pro vyřazení, dva se zdrželi ([příjmení], [příjmení]), ad 3) u nabídky Chládek a Tintěra Pardubice a.s. šest členů hlasovalo pro vyřazení, jeden se zdržel ([příjmení]). [ulice] zpráva o posouzení a hodnocení nabídek je datována dne [datum] a komise v ní zadavateli doporučila zadávací řízení zrušit. Následně nabídka sdružení Hochtief - Gema uspěla v prezkumném řízení u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dne [datum]), v důsledku čehož zadavatel dne [datum] rozhodl o výběru nejvhodnější nabídky, jímž bylo sdružení Hochtief - Gema, se kterým byla podepsána smlouva o dílo. O činnosti hodnotící komise vypověděli obžalovaný [příjmení] a svědek [jméno] [příjmení], další svědci pro odstup času již pouze okrajově ([jméno] Kulháněk, [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]).

34. Je nepochybné, že obžalovaný [příjmení] při vlastním jednání hodnotící komise měl pouze zúžený manévrovací prostor pro prosazování svého zájmu a nemohl konečné závěry komise zásadně ovlivnit. Přesto lze vysledovat, že jako člen hodnotící komise svoji úlohu upřednostnit sdružení Hochtief - Gema, jednoho ze soutěžitelů, nepřipustně realizoval. Trend komise vyřadit konkurenční uchazeče pro nesplnění kvalifikace byl plně v souladu se záměrem obžalovaného, neboť nabídka soutěžitele, jehož zájmy chránil, byla druhá nejvyšší, a tedy na startu měla nízký potenciál v soutěži zvítězit. Pokud obžalovaný hlasoval pro vyřazení všech nabídek, vyjma sdružení Hochtief - Gema, je zřejmé, že tím sledovanému účelu napomáhal. Svědek [jméno] [příjmení] popsal nedobrou atmosféru při jednání komise, včetně nedůvěry, a požadavku na pořizování audiovizuálního záznamu. Popsal i situaci se zpochybněním hlasování ohledně vyloučení sdružení Hochtief - Gema, kdy obžalovaný [příjmení] měl aktivně vystoupit ve prospěch sdružení a dostal se tím do konfliktu s jiným členem komise (spor nebyl zachycen v protokole ani zvukovým záznamem). Současně svědek připustil, že si pro odstup času již detaily z jednání nepamatuje a také důvody vyloučení nepřesně přiřadil některým uchazečům, včetně zájmového sdružení. Výpověď svědka, i přes uvedenou nepřesnost, je nutno považovat za spolehlivý důkaz, který na vinu obžalovaného podpůrně ukazuje. Nicméně zcela zásadní selhání obžalovaného jako člena hodnotící komise spočívá v jeho aktivní elektronické komunikaci s obžalovaným [příjmení], z níž vyplývá, že zpřístupnil obsah nabídek účastníků soutěže a podrobnosti z jednání komise (přes prohlášení o povinnosti mlčenlivosti a nepodjatosti) a naopak obdržel připomínky a analýzy konkurenčních nabídek se zdůrazněním jejich vad či slabých míst (viz emailová korespondence mezi [příjmení] a [příjmení]; email z [datum] ve 22. 28.08 hod., třístránková analýza dvou expertů ze dne [datum] v 19.50 hod.). Rovněž bylo zjištěno, že obžalovaný odeslal i přehled z jednání hodnotící komise. Za popsané situace není nejmenších pochyb o tom, že obžalovaný, v logické návaznosti na předchozí činnost, jako člen hodnotící komise ve veřejné soutěži jednomu soutěžiteli zjednal přednost a výhodnější podmínky na úkor ostatních.

34. Lichý je odkaz obžalovaného [příjmení] na usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24. 4. 2013, sp. zn. 5 Tdo 1555/2012, jímž bylo odmítnuto dovolání nejvyššího státního zástupce v neprospěch

obviněných, kteří byli podle § 226 písm. b) tr. ř. zproštěni obžaloby pro skutek právně kvalifikovaný jako trestný čin pletichy při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 128a odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb. Uvedená kauza rozhodně není totožná s nyní projednávanou věcí, naopak vykazuje výrazné relevantní odlišnosti. Týká se veřejné zakázky na ochranné oděvy pro dobrovolné hasiče, kdy podstata manipulace v soutěži spočívala v tom, že obvinění elektronickou neoficiální cestou upřesňovali technické specifikace a parametry na oděvy (šíře reflexních pruhů reflexních oděvů, certifikáty a zkušební protokoly). Zprošťující verdikt odvolací soud odůvodnil tím, že ke zvýhodnění nemohlo dojít, neboť obchodní společnost, s níž bylo nestandardně komunikováno a která jako jediná byla schopna dostat časovým a ostatním kritériím dané soutěže a technickým parametrům na oděvy, měla příslušný oděv pro hasiče již vyrobený a elektronická komunikace nemohla být důvodem, na jehož základě by byla porušena rovnost soutěžitelů a ani nebyla příčinou vyřazení ostatních subjektů z možnosti ucházet se o danou zakázku. Nejvyšší soud ve svém rozhodnutí zdůraznil, že obviněný nebyl osobou oprávněnou rozhodovat o podmínkách soutěže a nemohl ani jinak zásadně ovlivnit její již dříve stanovené zadání. Jednání obviněného se omezilo pouze na technické pojištění veřejné soutěže, což si vyžádalo doplnění některých informací se subjektem, který má zkušenosti s výrobou ochranných hasičských oděvů, což nelze považovat za snahu o ovlivnění veřejné soutěže. Je evidentní, že rozdíly obou srovnávaných trestních věcí jsou markantní; v posuzovaném případě obžalovaný nepřípustně jednal od počátku přípravy soutěže až do jejího vyhodnocení, zpřístupňoval v dlouhém časovém předstihu celou zadávací dokumentaci, umožňoval její úpravy a vynášel i důvěrné informace z činnosti hodnotící komise. Za dané situace závěry z dřívějšího rozhodnutí v jiné trestní věci nelze analogicky použít.

35. Vrchní soud v Praze uzavírá, že námitky obžalovaného [jméno] [příjmení] v odvolacím řízení neobstály.

36. Odmítnout je nutno i argumentaci obžalovaného [jméno] [příjmení]. Rozhodně není pravdou, že jeho odsouzení je pouhými domněnkami soudu a nemá oporu v žádných důkazech. Výše bylo vysvětleno, že klíčovým důkazem je soubor rozsáhlé elektronické komunikace, který dokumentuje veškeré potřebné skutečnosti pro závěr o spoluúčasti a zavinění obžalovaného. Ve spojení se svědeckými výpověďmi ([jméno] Schlehuber, [jméno] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení]) a dalším listinným materiálem pak svědčí o tom, že obžalovaný, v době činu jako předseda představenstva společnosti G, nabídku do dané veřejné zakázky přímo řídil a zajišťoval, a to v úzké součinnosti se spoluobžalovanou [jméno] [příjmení]. Není sporu o tom, že za společnost G připomínky a komentáře k zadávací dokumentaci tvořila právě tato dvojice osob, přičemž obžalovaná [příjmení] nepochybně s vědomím a podporou obžalovaného [příjmení]. Ostatně některé dokumenty na počátku součinnosti byly zaslány i jemu osobně, později již zcela soukromou linkou prostřednictvím jeho tehdejší přítelkyně, nyní manželky. Je logické, že obžalovaný navrhoval úpravy dokumentace, které byly zákonné a realizovatelné i jinými subjekty, ostatně nezákonné a nerealizovatelné návrhy úprav by neměly smysl, neboť by nemohly obstát. Okolnost, že cílem činnosti obžalovaných bylo zvýhodnit společnost G na úkor ostatních, spočívá v tom, že měla v dlouhém časovém předstihu veškerou rozhodnou zadávací dokumentaci, měla možnost provádět její úpravy (nepochybně výlučně tak, aby jí vyhovovaly, lhostejno, zda více či méně znepříjemní přístup do soutěže dalším potencionálním uchazečům) a současně využívala toho, že má důvěrný kontakt na důležitou osobu angažovanou ve veřejné zakázce. Pokud obžalovaný namítá nízkou odbornou a znaleckou hodnotu posudku znalce ing. [příjmení], je nutno reagovat tím, že znalec u hlavního líčení sice nevystupoval zcela přesvědčivě, avšak význam jeho posudku v důkazní materii je velmi nízký až nulitní. Závěr o tom, zda, čím a proč elektronická komunikace zvýhodnila společnost G na úkor jiných subjektů, v zásadě nepřísluší znalci, nýbrž hodnocení soudu. Ohledně názoru obžalovaného, že rozsah prospěchu měl být v řízení zjištěn znaleckým posudkem ekonomickým, odvolací soud odkazuje na bod 31 týkající se odvolací argumentace obžalovaného [příjmení] a na tam uvedené vyjádření.

37. Na základě shora uvedeného ve shodě s napadeným rozsudkem Vrchní soud v Praze uzavírá, že trestná činnost všech obžalovaných byla v provedeném řízení spolehlivě a bez důvodných pochybností prokázána. Opačné stanovisko jejich obhajoby je účelovou konstrukcí, která dílem je irrelevantní, dílem byla v řízení beze zbytku vyvrácena.

38. Správně zjištěný skutek nalézací soud správně kvalifikoval u všech obžalovaných shodně jako zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku. Uvedený trestný čin chrání zájem na řádném a zákonném provedení jakékoliv veřejné soutěže za rovných podmínek pro všechny soutěžitele. Hlavním účelem úpravy zadávání veřejných zakázek je zajistit, že veřejné rozpočty jsou spotřebovávány řádně a efektivně, po seriózním hodnocení, bez zvýhodňování jednoho subjektu na úkor jiných a bez jakékoliv protihodnoty finanční či politické. Platí, že pro zadávací řízení jsou závazné zásady transparentnosti, rovného zacházení (zadavatel musí postupovat vůči všem uchazečům soutěže stejně) a zákazu diskriminace (žádný soutěžitel nesmí být zvýhodněn oproti ostatním). Jednáním obžalovaných byl chráněn zájem dotčen, když klíčové protiprávní okolnosti (v rozporu s ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách č. 137/2006 Sb.) v daném případě spočívají v tom, že zástupci jednoho uchazeče v předmětné veřejné zakázce měli přístup ke kompletním informacím o připravované zakázce v době, kdy dosud nebyla zveřejněna zákonným postupem, podíleli se na tvorbě zadávací dokumentace a měli zvýhodněnou pozici i při činnosti hodnotící komise, jejíž jeden člen jednal v jejich zájmu minimálně tím, že jim zpřístupnil neveřejné informace podléhající povinnosti mlčenlivosti z jednání hodnotící komise a naopak přijal jejich písemnou hodnotící analýzu konkurenčních nabídek. Je nepochybné, že v důsledku jednání obžalovaných řádná soutěž podle zákona o veřejných zakázkách [číslo] Sb. neprobíhala a obžalovaní svou činností zjednali jednomu ze soutěžitelů výhodnější podmínky na úkor ostatních. Uvedený trestný čin navíc obsahuje znak tzv. druhého úmyslu přesahujícího objektivní stránku trestného činu, který v daném případě spočívá v tom, že všichni obžalovaní zjištěným způsobem jednali s úmyslem opatřit prospěch jinému, konkrétně jednomu ze soutěžitelů společnosti G. Tento znak nemusí následně vést ke skutečně získanému prospěchu, nýbrž postačí, pokud pachatel takový prospěch zamýšlel, ať již následně k němu dojde či nikoliv. O tom, že obžalovaní jednali v úmyslu prospět právě jmenované společnosti, není nejmenších pochyb. Obžalovaní se uvedeného trestného činu dopustili jako spolupachatelé (tzv. extraneus), byť nebyli v pozici zadavatele veřejné zakázky ani se žádným způsobem nepodíleli na výběru soutěžitele (vyjma obžalovaného [příjmení]), neboť zákon v § 256 odst. 1 tr. zákoníku nevyžaduje žádné zvláštní postavení, vlastnost či způsoblost pachatele. Protože obžalovaní jednali v úmyslu, aby společnost G získala předmětnou lukrativní veřejnou zakázku, současně jednali též v úmyslu opatřit jí prospěch v podobě úplaty za cenu díla, v níž je zakomponován i zisk dodavatele. Obžalovaní znali cenu díla (319 mil. Kč včetně DPH), a byť není třeba, aby pachatel znal konkrétní výši předpokládaného zisku dodavatele (nevyžaduje se určitá nejnižší míra zamýšleného prospěchu), je zřejmé, že obžalovaní vzhledem ke svému postavení, znalostem a zkušenostem mohli dobře odhad zisku správně provést. V daném případě nalézací soud výši prospěchu určil dosaženým ziskem dodavatele díla; společnost G zisk vyčíslila ve výši 9,9 mil. Kč, společnost H CZ ve výši 8,2 mil. Kč. Odvolací soud se s tímto postupem ztotožnil, proto kvalifikovaný znak skutkové podstaty podle odst. 2 písm. c) § 256 tr. zákoníku je u všech obžalovaných rovněž naplněn. K dané právní kvalifikaci zbývá doplnit, že obžalovaný [jméno] [příjmení] se činu dopustil též jako člen hodnotící komise ve smyslu § 256 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku a obžalovaný [jméno] [příjmení], který v souvislosti s účastí na deformaci zadávacího a výběrového řízení žádal finanční odměnu, byl postižen též podle § 256 odst. 3 tr. zákoníku. Okolnost, že byl domluven na odměně a tuto požadoval na obžalovaném [příjmení], byla v řízení spolehlivě prokázána (výpověď a úkony obžalovaného [příjmení] v souvislosti s padělanou směnkou, svědek [jméno] [příjmení]), na rozdíl od její výše, která není podložena žádným dostatečně spolehlivým důkazem. Proto odvolací soud ve svém rozhodnutí popis skutku v naznačeném směru upravil.

39. Naproti tomu v napadeném rozsudku odvolací soud zjistil vadu v právní kvalifikaci správně zjištěného skutkového stavu věci. Zjištěný skutek soud prvního stupně nepodřadil pod právní kvalifikaci zvláště závažného zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku, jak navrhovala obžaloba. Podle odůvodnění rozsudku (viz bod 135) soud svoji právní úvahu založil na tom, že obžalovaní žádné nepravdivé údaje v žádných dokladech neuvedli, neboť veškeré zprávy ve vztahu k čerpání dotačních prostředků zasílal řídicímu orgánu [titul]. [příjmení]. I když obžalovaní způsobili, že se [titul]. [příjmení] mýlil, podle názoru soudu není možné posoudit jejich jednání jako žalovaný trestný čin, když popis jejich jednání neodpovídá popisu objektivní stránky trestného činu. Současně však soud připustil, že k narušení chráněného zájmu došlo, neboť dotační prostředky byly vynaloženy v rozporu se stanovenými zásadami, což způsobili sami obžalovaní. Uvedená právní úvaha je v zásadě správná, avšak soud z ní vyvodil nesprávný konečný závěr, jak bude dále vyloženo. Naopak se odvolací soud ztotožnil s právním stanoviskem státní zástupkyně, jejíž argumentace je vyjádřena výše pod bodem ad 4) odůvodnění tohoto rozhodnutí.

40. Trestného činu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo vyhotoví, použije nebo předloží nepravdivé, nesprávné nebo neúplné doklady nebo v takových dokladech uvede nepravdivé nebo hrubě zkreslující údaje vztahující se k příjmům nebo výdajům souhrnného rozpočtu Evropské unie nebo rozpočtům spravovaných Evropskou unií nebo jejím jménem anebo takové doklady nebo údaje zatají, a tím umožní nesprávné použití nebo zadržování finančních prostředků z některého takového rozpočtu nebo zmenšení zdrojů některého takového rozpočtu. Stejně jako u trestného činu podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku, ani ustanovení § 260 odst. 1 tr. zákoníku nevyžaduje žádné zvláštní postavení, vlastnost či způsobilost pachatele, tudíž se tohoto trestného činu dopustí i ten, kdo se žádným způsobem nepodílí na vyhotovení, užití a předkládání nepravdivých dokladů vztahujících se k výdajům Evropské unie, avšak nesprávné použití unijských dotačních prostředků přímo způsobí. Příčinná souvislost mezi jednáním pachatele a následkem se nepřerušuje, jestliže k jednání pachatele přistoupí další skutečnost, jež spolupůsobí při vzniku následku, avšak jednání pachatele zůstává takovou okolností, bez níž by k následku nebylo došlo (viz rozhodnutí č. 37/1975 Sb. rozh. tr.). Není rozhodující, jestli k následku došlo působením více okolností, nejenom jednáním pachatele. Určité jednání má povahu příčiny i tehdy, když kromě ní k následku vedly další jednání.

41. Je-li výše uvedené aplikováno na posuzovaný případ, je nutno uvést, že obžalovaní se zločinu poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku dopustili. Není důležité, že nesprávné a nepravdivé doklady nepředložili přímo obžalovaní, nýbrž tak učinil ředitel územního pracoviště Národního památkového ústavu v [příjmení] [jméno] [příjmení], který k tomu byl oprávněný a jednal jménem zadavatele veřejné zakázky. [příjmení] sám o zmanipulování veřejné zakázky nevěděl a jednal nezaviněně v pozici „živého nástroje“. Naopak obžalovaní této skutečnosti vědomě využili, tj. jednali jako nepřímí pachatelé ve smyslu § 22 odst. 2 tr. zákoníku, a tím dosáhli, že manipulace s veřejnou zakázkou zůstala skryta (viz shodně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 3. 2021, sp. zn. 6 Tdo 360/2020). Doklady, které jsou vytvořeny na základě zmanipulovaného zakázkového řízení a neodpovídají skutečnosti, jsou nepravdivé a jejich předložení vedlo ke vzniku škodlivého následku. Tím je škoda daná částkou 267 383 452,80 Kč, tj. dotační finanční podporou, která byla poskytnuta na projekt z rozpočtu EU a spadá do zákonné kategorie škody velkého rozsahu ve smyslu § 260 odst. 5 tr. zákoníku. Pokud by bylo protiprávní jednání obžalovaných zjištěno včas, k čerpání finančních prostředků by nedošlo, neboť podmínky pro poskytnutí dotace by splněny nebyly, byť by byly skutečně použity za účelem, ke kterému byly určeny. K takové situaci došlo v posuzovaném případě, kdy trestná činnost vyšla najevo až dodatečně, po realizaci díla a po čerpání evropské dotace. Z vyjádření Ministerstva financí ze dne [datum] (čl. 1874 spisu) jednoznačně vyplývá, že veškeré prostředky z rozpočtu EU na tento projekt Česká republika již přijala, tudíž rozpočet EU je posuzovaným činem dotčen. Teprve v případě prokázání spáchání trestného činu Česká republika bude nucena o výdaje projektu použité na

financování veřejné zakázky ponížit prostředky vykázané původně k proplacení z rozpočtu EU, čímž bude zajištěno, že tyto neoprávněné výdaje nebudou započteny do souhrnného rozpočtu EU. Za této situace se jedná o dokonaný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1 tr. zákoníku, nikoliv o stádium pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, jak navrhuje státní zástupkyně.

42. Na základě výše uvedeného odvolací soud uzavírá, že výrok o vině pod bodem ad 1) po právní stránce byl shledán nezákonným, proto z podnětu odvolání státní zástupkyně musel být napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. v této části zrušen. Na podkladě nalézacím soudem správně zjištěného skutkového stavu věci (byť ve výroku rozsudku neúplně vyjádřeném v důsledku odbourání kvalifikace dle § 260 tr. zákoníku) odvolací soud podle § 259 odst. 3 tr. ř. znovu rozhodl tak, že všichni obžalovaní jednáním popsaným ve výrokové části ad 1) tohoto rozsudku spáchali v jednočinném souběhu zvláště závažný zločin poškození finančních zájmů Evropské unie podle § 260 odst. 1, odst. 5 tr. zákoníku a zločin zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, navíc obžalovaný [jméno] [příjmení] též podle písm. a) odst. 2 § 256 tr. zákoníku a obžalovaný [příjmení] podle odst. 3 § 256 tr. zákoníku. Oproti napadenému rozsudku odvolací soud popis skutku doplnil ve vztahu k právní kvalifikaci § 260 tr. zákoníku (ve shodě s podanou obžalobou) a učinil nepodstatné formulační změny.

k výroku o vině ad II):

43. Městský soud v Praze na základě provedeného dokazování rovněž správně zjistil skutkový stav věci, že obžalovaný [jméno] [příjmení] v úmyslu přimět společnost G k výplatě odměny za jeho činnost v průběhu zadávacího řízení na veřejnou zakázku rekonstrukce objektu [obec] a v úmyslu získat majetkový prospěch, si vědomě opatřil padělané listiny (objednávku, smlouvu a směnku na sumu 12 mil. Kč), všechny datované dnem [datum], které použil dne [datum], kdy směnku jako pravou postoupil na společnost Remaind s.r.o. Jmenovaná společnost po marné výzvě dne [datum] u soudu podala návrh na vydání směnečného platebního rozkazu na dlužníky společnost G a avala obžalovaného [jméno] [příjmení]. Takto obžalovaný [příjmení] konal, ač věděl, že doklady jsou nepravé a směnka je opatřena nepravými podpisy výstavce i avala, jakož i padělaným razítkem dlužníka. K úspěšnému uplatnění padělané směnky nedošlo, neboť společnost G včas a účinně svůj majetek ve směnečném řízení ochránila. Městský soud v Praze svá skutková zjištění vyslovil na základě usvědčujících důkazů, které v hlavním líčení provedl a následně správně zhodnotil.

44. Obžalovaný proti závěru o vině vznesl podstatné výhrady spočívající v tom, že po celou dobu jednal v dobré víře a neměl žádný důvod se domnívat, že jeho činnost je nekalá či dokonce podvodná. Popírá naplnění subjektivní stránky, neboť plně důvěřoval obžalovanému [příjmení], stejně tak listinám, které od něho obdržel. Uvedenou argumentaci uplatněnou obžalovaným shodně u hlavního líčení i v podaném odvolání je nutno odmítnout. Obecně shrnuto, skutková verze obžalovaného je zjevně nevěrohodná a soud ji nemůže přijmout, neboť ji doprovázejí zjištění, která ji dílem vylučují, dílem jsou natolik podezřelá, že verzi obžalovaného činí neuvěřitelnou. Rozhodná zjištění v souhrnu vylučují úsudek soudu o poctivém jednání obžalovaného.

45. Odvolací soud na úvod považuje za vhodné znovu připomenout obecné pravidlo, že naplnění subjektivní stránky, není-li doznání pachatele, je třeba odpovědně řešit na základě konkrétního zjištěného charakteru a způsobu jednání pachatele, jakož i na základě zjištěných skutkových okolností případu, zejména neodvratnosti následku v podobě škody na majetku poškozených osob, s nímž pachatel musel počítat a který měl nastat. V této souvislosti odvolací soud konstatuje, že nalézací soud rozhodné skutečnosti v souvislosti s řešením otázky zavinění a odsuzujícím verdiktem v napadeném rozsudku dostatečně zdůraznil a hodnotil správně, proto jeho závěry v odvolacím řízení obstály.

46. O vině obžalovaného [příjmení] nevznikly žádné pochybnosti ani v odvolacím řízení. Závěr soudu o jeho vině má jednoznačnou oporu ve vlastní aktivní činnosti obžalovaného, která za zjištěných okolností případu neumožňuje žádné jiné logické zhodnocení důkazní situace. Obžalovaný [příjmení] vědomě a aktivně učinil úkony, jejichž podstatou bylo jednat výlučně ve prospěch svých zájmů. Opatřil si prokazatelně padělané smluvní dokumenty a směnku, které měly dokladovat jeho činnost a závazek společnosti G ve výši 12 mil. Kč. Pohledávku netransparentně (obě smluvní strany tají okolnost úplaty za postoupení) převedl na třetí osobu, která zahájila soudní směnečné řízení. Absence dokladů o postoupení, včetně neřešení úplaty, je okolností, která vzhledem k nominální hodnotě pohledávky a vzhledem k osobě dlužníka se příkře vymyká standardnímu chování. Přestože podle Smlouvy o poskytnutí konzultační činnosti ze dne [datum] byla společnost G povinna zaplatit první část odměny ve výši 4 mil. Kč již do sedmi dnů po uzavření smlouvy o dílo, která byla uzavřena dne [datum], a druhou část ve stejné výši do šesti měsíců po první fakturaci, zůstal obžalovaný [příjmení] zcela nečinný a začal požadovat až plnění ze směnky (splatné [datum]) v únoru 2015, tj. úhradu odměny ze smlouvy nepožadoval v době, kdy mu údajně náležela. Při vědomí pravosti smluvní pohledávky by bylo logické se domáhat, aby společnost G svůj závazek ve smluvně stanoveném termínu hradila, což by pro obžalovaného znamenalo výrazný majetkový přínos. Naopak obžalovaný sám před postoupením pohledávky žádné úřední a transparentní jednání s dlužníkem, kterého dobře znal, nevedl (první písemné výzvy k plnění zaslala až společnost Remaind s.r.o.), což opět neukazuje na tvrzené jednání v dobré víře. V časové lince okolností případu je třeba zohlednit též úlohu zemřelého [jméno] [příjmení] (leden 2013), v jehož kanceláři měli společně důvěrně jednat s jmenovaným též obžalovaným [příjmení] a [příjmení], dále svědek [jméno] [příjmení] (viz svědectví osob [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení], roz. [příjmení], [jméno] [příjmení], obžalovaný [příjmení]). Právě jmenovaný [jméno] [příjmení] měl být jako mezičlánek do důvěrné nelegální konzultační činnosti na veřejné zakázce [obec] zapojen (též odměněn), a protože on ani jeho firma v padělaných smluvních dokumentech nefigurují, lze i z tohoto důvodu opodstatněně usuzovat, že sporné listiny nevznikly v roce 2011, jak je na nich uvedeno. Ostatně svědek [jméno] [příjmení] vypověděl o tom, že i on měl slíbenou odměnu za podpurnou součinnost při konzultacích, odměna s ním byla sjednána pouze ústně. Byť nalézací soud svědectví jmenovaného nepřisuzuje věrohodnost, lze na této části svědecké výpovědi demonstrovat, že odměna za důvěrné nelegální praktiky v souvislosti s posuzovanou veřejnou zakázkou ani u ostatních osob nebyla sjednána písemnou formou. Naznačené skutečnosti vylučují verzi, že obžalovaný [příjmení] padělané dokumenty měl v držení od roku 2011 a věřil v jejich pravost.

47. V kontextu výše uvedeného je nutno věrohodnost verze obžalovaného [příjmení] hodnotit se zřetelem k nespornému a velmi podstatnému faktu, že posuzované zfalšované doklady nemohl opatřit nikdo jiný než jeden z obou obžalovaných; [jméno] [příjmení], který z nich měl profitovat a vlastnoručně je podepsal, či [jméno] [příjmení], na jehož úkor a úkor společnosti G směnka a dokumenty zní a jehož podpis byl na nich padělán. Obžalovaný [příjmení] tvrdí, že směnku a listiny mu předal obžalovaný [příjmení], ten se k věci za celou dobu trestního řízení nevyjádřil, nicméně z jeho prezentace obhajoby je evidentní, že verzi spoluobžalovaného odmítá. Kauza směnky spočívá v odměně za prokazatelně poskytnutou nelegální součinnost obžalovaného [příjmení] v zadávacím řízení veřejné zakázky [obec]. Oba obžalovaní, jejichž podpisy jsou na padělaných dokumentech, nutně věděli, že, „konzultační a poradenská činnost vedoucí k uzavření smlouvy o dílo se zadavatelem“ ve skutečnosti s vědomím obou spočívá v hrubé deformaci veřejné soutěže a jako taková je nelegální. Za této situace nalézací soud důvodně vyloučil skutkovou verzi, že by obžalovaný [příjmení] vědomě vyhotovil falza dokladů a směnky, které by opatřil svým padělaným podpisem a nepravým razítkem společnosti, se záměrem budoucí nelegální činnosti, „očistit“, tj. dát jí smluvní základ a ujištění o odměně za ni, tím motivovat obžalovaného [příjmení] k pokračování v nekalé činnosti za finanční odměnu, a současně se záměrem následně, v případě zdaru provedené trestné činnosti, se od dokumentů distancovat s odkazem na jejich nepravost a odmítnout úhradu odměny. Taková verze o smluvním zakotvení budoucí trestné činnosti a zajištění z ní plynoucích

závazku do budoucna je neudržitelná, nadto obžalovaný [příjmení] by v září 2011 vědomě riskoval, že při uplatnění první částky odměny na počátku realizace díla (po uzavření smlouvy o dílo) by vyšla najevo jeho podvodná činnost, což rozhodně nemohlo být v jeho zájmu. Po realizaci díla obžalovaný [příjmení] již nemohl mít žádný přijatelný důvod opatřit a antidatovat falešné doklady o součinnosti na zadávacím řízení.

48. Odvolací soud uzavírá, že nalézací soud důkazy hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. ř. a jeho závěr o vině obžalovaného [příjmení] je správný. Obžalovaný [jméno] [příjmení] padělanou směnkou nedisponoval, plnění z ní ohrožovalo na majetku jeho samotného i společnost, v níž byl angažován, a varianta, že by padělané dokumenty opatřil a okolnost padělání utajil před druhou smluvní stranou, s níž současně utajeně a nelegálně komunikoval, je za výše popsaných okolností neudržitelná. Naproti tomu obžalovaný [jméno] [příjmení] prokazatelně si padělané doklady opatřil a užil je nelogicky až s dlouhým časovým odstupem, v okamžiku, kdy se začal domáhat odměny za svoji spoluúčast na trestné činnosti. Logice věci tak odpovídá, že měl, na rozdíl od obžalovaného [příjmení], motivaci k opatření a uplatnění padělané směnky, což učinil. Jeho obhajoba je zjevně účelová a byla v řízení vyvrácena. Odvolací soud z výše uvedených důvodů hodnotící úvahy nalézacího soudu shledal správnými.

49. Správně zjištěný skutkový stav soud I. stupně nesprávně posoudil po stránce právní jako zvlášť závažný zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea 1, 2, odst. 5 písm. b) tr. zákoníku za použití § 238 tr. zákoníku. Nalézací soud užitou právní kvalifikaci nedoprovodil odpovídajícím odůvodněním a státní zástupkyně v průběhu řízení prezentovala rozdílná právní stanoviska, pokud jde o vymezení rozsahu, v jakém se obžalovaný činu dopustil. Odvolací soud předně vytýká pochybení v právní kvalifikaci spočívající v tom, že prvostupňový soud užil alinea 1 i alinea 2 odst. 3 § 234 tr. zákoníka, což jest vyloučeno. Platí totiž, je pokud pachatel sám platební prostředek padělá nebo pozmění v úmyslu použít jej jako pravý nebo platný, dopouští se pouze trestného činu podle § 234 odst. 3 alinea první, i když jej pak použije, neboť jde jen o realizaci úmyslu použít jej jako pravý, který byl přítomen již v době jeho padělání a pozměnění a je důvodem právní kvalifikace podle odstavce 3. V posuzovaném případě si obžalovaný sám předmětnou směnku padělal nebo opatřil (objednal její padělání) v úmyslu ji následně použít jako pravou, což učinil, proto je nutno jeho jednání posoudit toliko podle § 234 odst. 3 alinea první tr. zákoníku. Zda byl trestný čin podle odstavce 3 spáchán ve značném či velkém rozsahu ve smyslu § 234 odst. 4 písm. b) nebo odst. 5 písm. b) tr. zákoníku, je třeba vždy hodnotit na základě konkrétních okolností případu, zejména počtu padělaných platebních prostředků a jejich využitelnosti v posuzovaném případě, v jakém rozsahu byly využity, zda pachatel jednal ojedinele či zda šlo o soustavnou déletrvající činnost, což je u velkého rozsahu pravidlem, který musí být několikanásobně větší ve srovnání se spácháním činu ve značném rozsahu. K této problematice velký senát trestního kolegia Nejvyššího soudu v usnesení ze dne 24. 5. 2017, sp. zn. 15 Tdo 1491/2016 uvedl demonstrativní výčet kritérií pro kvalifikaci rozsahu trestného činu neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku, přičemž zdůraznil výše uvedené konkrétní okolnosti případu, které je nutno pečlivě vyhodnotit. Obžalovaný [příjmení] se trestné činnosti podle § 234 odst. 3 tr. zákoníku dopustil pouze jednou, a to udáním jedné padělané směnky v hodnotě 12 000 000 Kč ve sporu se subjektem, s nímž prováděl nelegální činnost a který mu dlužil slíbenou odměnu. [ulice] intenzitu naplnění vykazuje pouze znak nominální hodnoty směnky, která by podle ustanovení § 138 tr. zákoníku představovala škodu velkého rozsahu. Právní názor, že znak ve "velkém rozsahu" nelze chápat jen jako přímý ekvivalent škody velkého rozsahu a že nelze bez dalšího vycházet jen z částky uvedené na směnce vyjádřil Nejvyšší soud např. v usnesení ze dne 14. 11. 2012, sp. zn. 7 Tdo 933/2012. V konkrétním případě po detailním zkoumání dospěl odvolací soud k závěru, že s ohledem na zjištěnou intenzitu naplnění relevantních znaků není kvalifikace podle odstavce pátého možná a že byl naplněn pouze znak značného rozsahu. Je to dáno zjištěními, že se jedná o jedinou padělanou směnku, jejíž nominální hodnota

mírně převyšuje hranici velkého rozsahu a uplatněna byla výlučně v jednom případě v České republice.

50. Zjištěná právní vada vedla ke zrušení napadeného rozsudku podle § 258 odst. 1 písm. d) tr. ř. též ve výroku o vině pod bodem ad 2), a to z podnětu odvolání obžalovaného [příjmení] [jméno] soud poté sám znovu rozhodl tak, že obžalovaného uznal vinným ve shodě s napadeným rozsudkem a na základě výše naznačené úvahy jeho jednání právně kvalifikoval podle § 234 odst. 3 alinea 1, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku.

k výrokům o trestech a náhradě škody:

51. V napadeném rozsudku též neobstály výroky o trestech, a to především proto, že odvolací soud do úvahy o druhu a výměře trestu musel nově promítnout přísnější právní kvalifikaci jednání obžalovaných, kterou oproti napadenému rozsudku užil. Všem obžalovaným je ukládán úhrnný trest, a to obžalovaným [příjmení], [příjmení] a [příjmení] za dva úmyslné zločiny v rámci ustanovení § 260 odst. 5 tr. zákoníku, které stanoví trest odnětí svobody ve výměře pět až deset roků odnětí svobody a obžalovanému [příjmení] za tři úmyslné zločiny podle § 234 odst. 4 tr. zákoníku, který stanoví stejnou trestní sazbu. Ke konkrétní úvaze o trestech je účelné ještě předeslat, že úkony trestního řízení byly vedeny od května 2015 pro skutek ad 2) a od října 2016 pro skutek ad 1). Trestní řízení mělo standardní průběh s ohledem na rozsah prověřovaných skutečností. Délka trestního stíhání (únor 2018 pro skutek ad 1) proti všem obžalovaným, červen 2016 proti obžalovanému [příjmení] pro skutek ad 2) i doba soudního řízení (od [datum]) jsou přiměřené rozsahu a povaze trestné činnosti, stejně tak potřebnému dokazování. Po podání obžaloby na soud hlavní líčení probíhalo koncentrovaně a bez časových prodlev, též rozsudek ze dne [datum] byl v přiměřené lhůtě vyhotoven a věc byla odvolacímu soudu předána dne [datum]. Odvolací soud nezjistil žádné průtahy, které by bylo třeba ve prospěch obžalovaných kompenzovat. Od spáchání činů uplynula doba zhruba šesti a osmi roků, ovšem dřívější trestná činnost vyšla najevo až v souvislosti se skutkem později spáchaným. Délka celého řízení do pravomocného skončení věci je přiměřená a délka doby od spáchání činů je srovnatelná s obdobnými případy a může být promítnuta do úvahy o druhu a výměře trestu jen nepodstatně.

52. [příjmení] škodlivosti spáchaného činu ad 1) výroku o vině je rozhodně vysoký, přičemž mezi jednotlivými obžalovanými je nutno přiměřeně diferencovat. Zohlednit je nutno především okolnost, že k trestné činnosti došlo v souvislosti s realizací výjimečně významného, nákladného a náročného veřejného projektu, který byl pod širokou veřejnou kontrolou. Současně je nutno zdůraznit, že účel projektu se podařilo beze zbytku naplnit a celé dílo se mimořádně vydařilo především zásluhou dodavatele - tj. sdružení Hochtief.CZ - Gema. Výše způsobené škody, která představuje nesprávně čerpané dotační prostředky vázané na rozpočet EU, činí nadstandardně vysokou částku převyšující 267 mil. Kč, což mnohonásobně převyšuje spodní hranici kategorie škody velkého rozsahu. Výše prospěchu, který je dán ziskem dodavatele za realizaci díla, představuje částku zhruba 18 mil. Kč, která rovněž významně převyšuje spodní mez kategorie značného prospěchu. Obžalovaní cíleně zmanipulovali výběrové řízení ve prospěch jednoho soutěžitele na úkor ostatních, a to měrou, kterou je třeba označit za velmi závažnou. Dále lze souhrnně uvést, že obžalovaní v trestním řízení zaujali nekritický (pasivní) postoj s cílem zbavit se své trestní odpovědnosti. Na straně druhé je nutno zohlednit, že všichni obžalovaní jsou zcela občansky bezúhonní, k jejich osobám nebyly zjištěny žádné závadové poznatky a od spáchání činu se jiné trestné činnosti nedopustili. Posuzované delikty však spáchali všichni obžalovaní v dobré životní situaci; v produktivním věku, bez zdravotních omezení a větších finančních těžkostí. To platí i ohledně obžalovaného [příjmení], byť ten se v rozhodné době potýkal s těžkou nemocí osoby blízké. Zmíněná okolnost však nemá žádnou souvislost s motivem obžalovaného ke spáchání trestné činnosti.

53. Ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku umožňuje snížení trestu odnětí svobody pod spodní hranici zákonné trestní sazby v mimořádných případech. Obsahuje tři kumulativní podmínky nezbytné ke

snížení trestu: a) existence určitých okolností případu nebo poměrů pachatele, pro které b) použití normální (nesnížené) sazby trestu odnětí svobody (s ohledem na její dolní hranici) by bylo pro pachatele nepřiměřeně přísné, a c) možnost dosáhnout nápravy pachatele i trestem odnětí svobody kratšího trvání. Obecně platí, že snížení trestu nemohou odůvodnit jen běžně se vyskytující skutečnosti, např. dosavadní vedení řádného způsobu života, doznání, či náhrada způsobené škody. Pokud jde o okolnosti případu, musí jejich význam a intenzita naplnění vybočovat z obvyklých případů takových trestných činů. Obdobně se zhodnotí i poměry pachatele (osobní, rodinné, majetkové), které musí být takového rázu, že trest odnětí svobody uložený v rámci nesnížené zákonné trestní sazby by se v daném konkrétním případě u pachatele důvodně pocíťoval jako podstatně citelnější postih než u jiných pachatelů.

54. Výše naznačené obecné zásady odvolací soud vážil při úvaze o druhu a výměře trestu a dospěl k závěru, že postup podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku lze v posuzovaném případě u obžalovaných aplikovat, vyjma obžalovaného [jméno] [příjmení] (viz níže). Odvolací soud zjistil natolik významné a výjimečné skutečnosti v okolnostech případu, podpořené i osobními poměry obžalovaných, které ve svém souhrnu se vymykají běžným obdobným případům a odůvodňují shovívavou úvahu soudu ohledně výměry trestu. V rámci hodnocení okolností případu, které spoluurčují posouzení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a možnosti nápravy pachatele (§ 39 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku), je třeba objektivně připustit, že stupeň závažnosti činu je vysoký. Trestná činnost byla páčána po dobu několika měsíců, veřejná soutěž byla deformována hrubým způsobem, výše škody je mimořádně vysoká, výše prospěchu je rovněž výrazná. Na straně druhé škodlivost činu snižují zjištění, že obžalovaní se činu dopustili jako nepřímí spolupachatelé, v rámci jednoho obchodního boje o výjimečně prestižní, lukrativní a náročnou veřejnou zakázku. Dotační prostředky byly vloženy výlučně do realizace díla, žádné vyvádění finančních prostředků nebo předražení prací, které jsou téměř pravidelným průvodním jevem tohoto charakteru trestné činnosti, nebylo zjištěno. Také osobní obohacení obžalovaných, byť není vyloučeno, nebylo prokázáno a jednalo by se o čistou spekulaci. Výjimečně vysoké jsou možnosti nápravy obžalovaných, když všichni vedou, odhlédne-li se od posuzované trestné činnosti, naprosto řádný způsob života a lze důvodně usoudit, že již samotné vedení trestního řízení a projednání věci před soudem mělo na ně výchovný vliv. Odvolací soud je přesvědčen, že posuzovaný případ je zcela mimořádný, byť závažný, který se obdobným případům trestné činnosti vymyká, a dospěl k závěru, že uvedené skutečnosti jsou natolik intenzivní a významné, že splňují požadavek výjimečnosti a naplňují znaky okolností případu a poměrů pachatele, jak má na mysli ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku.

55. Předpokladem použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku jsou dále podmínky, že by použití normální (nesnížené) sazby trestu odnětí svobody (v trvání pěti let, což jest dolní hranice zákonné trestní sazby) bylo pro obžalované nepřiměřeně přísné, a že je možnost dosáhnout jeho nápravy i trestem odnětí svobody kratšího trvání. Nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání pěti let, tedy uložený na samé spodní hranici zákonné trestní sazby při dané právní kvalifikaci, podle přesvědčení odvolacího soudu by byl vůči obžalovaným nepřiměřeně tvrdý a zároveň jejich nápravy lze zcela jistě dosáhnout trestem mírnějším, případně v kombinaci s peněžitým trestem, který je dostatečně způsobilý doplnit chybějící účinek té části trestu odnětí svobody, o kterou byl zkrácen postupem podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku.

56. Vrchní soud v Praze po pečlivé úvaze dospěl k závěru, že ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku lze aplikovat u obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], jimž vyměřil trest odnětí svobody v trvání čtyř let, tj. o jeden rok snížený pod spodní hranici zákonné trestní sazby § 260 odst. 5 tr. zákoníku. Výraznější snížení není na místě, neboť trest musí především vyjadřovat zjištěnou vysokou závažnost činu. Oběma obžalovaným byl vyměřen trest ve stejné výměře, když soud má za to, že podíl obou obžalovaných na činu je velmi srovnatelný. Obžalovaný [příjmení] zneužil svého postavení u zaměstnavatele a je osobou, u níž trestná činnost začínala a bez níž by nemohla být realizována. Naproti tomu obžalovaný [příjmení], resp. jím řízená společnost, z trestné činnosti těžila a přinesla jí vysoké ocenění. Zařazení obou obžalovaných do věznice s ostrahou je

dáno ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovanému [příjmení] odvolací soud rovněž uložil trest peněžitý, který jej postihne na majetku. Tento trest stanovil ve shodě s napadeným rozsudkem, když shledal, že výměra trestu v podobě 250 denních sazeb ve výši 2 000 Kč, tj. celkem 500 000 Kč, je přiměřená. Obžalovaný je práce schopen, je majetný (byť) a v roce 2018 uvedl svůj měsíční pracovní příjem ve výši 80 000 Kč. Lze důvodně usoudit, že kombinace nepodmíněného trestu odnětí svobody ve snížené výměře oproti zákonné sazbě a peněžitého trestu je pro obžalovaného [jméno] [příjmení] odpovídající trestní sankcí za spáchanou trestnou činnost, kterou účel trestu bude naplněn.

57. U obžalované [jméno] [příjmení] odvolací soud rovněž shledal důvody pro postup podle § 58 odst. 1 tr. zákoníku, a to ještě výraznější měrou pod dolní hranici zákonné trestní sazby § 260 odst. 5 tr. zákoníku. Měl na zřeteli, že tato obžalovaná se na trestné činnosti podílela pouze podpůrně, plnila pracovní povinnosti podle zadání svého nadřízeného a působila jako spojující článek mezi dvěma hlavními aktéry. Její podíl na trestné činnosti byl nejméně závažný. Této obžalované proto uložil ve shodě s napadeným rozsudkem pouze trest výchovný, byť mírně přísnější, a to v trvání tří roků odnětí svobody s podmíněným odkladem na maximální zkušební dobu pěti roků (§§ 81 odst. 1, 82 odst. 1 tr. zákoníku) Odvolací soud je přesvědčen, že vzhledem k osobě obžalované, zejména k jejímu dosavadnímu životu, a k okolnostem případu lze mít důvodně za to, že obžalovaná bude dostatečně motivována k vedení řádného způsobu života i bez přímého výkonu trestu odnětí svobody.

58. Naproti tomu jiná situace je u obžalovaného [jméno] [příjmení]. U tohoto obžalovaného, na rozdíl od ostatních, nelze pomínout, že v souvislosti s manipulací s veřejnou zakázkou žádal pro sebe majetkový prospěch (ad I výroku o vině) a následně v úmyslu na odměnu dosáhnout si dokonce opatřil padělanou dokumentaci, včetně falešné směnky, kterou uplatnil (ad II výroku o vině). Je zřejmé, že trestná činnost tohoto obžalovaného vykazuje zřetelně vyšší škodlivost, a proto benevolence soudu v úvaze o trestním postihu nepřichází v úvahu. Tomuto obžalovanému odvolací soud musel vyměřit úhrnný trest již za tři úmyslné zločiny (z toho dva zvláště závažné) v rámci zákonné trestní sazby § 234 odst. 4 tr. zákoníku. Výměru trestu stanovil v trvání šesti roků, tj. jen mírně nad spodní hranicí, s výkonem ve věznici s ostrahou. I tomuto obžalovanému s ohledem na zistný motiv odvolací soud stanovil přiměřený peněžitý trest v počtu 100 denních sazeb ve výši 1 000 Kč, tj. celkem 100 000 Kč. Jedná se o trest mírný, uložený v kombinaci s důrazným trestem odnětí svobody. Stanovený peněžitý trest je pro obžalovaného zcela jistě reálně vykonatelný a odráží též okolnost, že ve vymáhání odměny obžalovaný nebyl úspěšný.

59. Na základě výše uvedeného odvolací soud uzavírá, že po zrušení přezkoumávaného rozsudku a po vyslovení nového výroku o vině obžalovaným, vyjma obžalovaného [příjmení], tresty zpřísnil. U jmenovaného obžalovaného došlo ke zmírnění trestu, a to v důsledku změn ve výroku o vině, které jsou ve prospěch i neprospěch obžalovaného. Lze důvodně usoudit, že stanovené tresty jsou dostatečně účinnou a spravedlivou sankcí za spáchanou trestnou činnost a trestní postih odpovídá požadavkům zákona a je způsobilý naplnit účel trestu, který zákon vyžaduje.

60. Odvolací soud nezjistil žádná podstatná pochybení ve výroku o náhradě škody, jímž byli poškození Ministerstvo financí a Ministerstvo pro místní rozvoj odkázáni podle § 229 odst. 1 tr. ř. s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních, proto tento výrok ve svém rozhodnutí zopakoval. Výrok trpí pouze formální vadou, kdy správně mělo být uvedeno označení poškozené Česká republika zastoupena příslušným ministerstvem. Proti tomuto výroku podala odvolání poškozená Česká republika zastoupena Ministerstvem financí a domáhá se přiznání náhrady škody ve výši dotační částky vyplacené z evropského rozpočtu, kterou po právní moci odsuzujícího verdiktu bude povinna vrátit. Odvolací soud tomuto odvolání nevyhověl. V posuzovaném případě je řešení otázky povinnosti k náhradě škody složitější a nejednoznačné. Je nepochybné, že škoda vznikla v podobě úhrady dotační podpory z rozpočtu EU. Českému státu byla příslušná částka refundována z prostředků EU a je zřejmé, že Ministerstvo financí na odsuzující verdikt bude mít povinnost adekvátně reagovat. Je totiž orgánem, který ve věcech

týkajících se dotačních projektů financovaných z prostředků fondů EU zastupuje zájmy Evropské unie a spravuje její prostředky. Lze důvodně předpokládat, že v důsledku jednání obžalovaných vznikne škoda primárně českému státu tím, že bude snížena částka na příslušném účtu státu spravovaného Ministerstvem financí, z něhož byl dotovaný projekt předfinancován. Odpovědnost obžalovaných za celou způsobenou škodu je však nutno pečlivě vážit ze všech hledisek a za současného stavu je sporná. Česká republika v posuzovaném případě dosud žádnou část dotační podpory do rozpočtu EU nevrátila. Odvolací soud je přesvědčen, že existuje prostor pro vyjednávání o rozsahu povinné vratky s ohledem na zjištění, že účel dotace byl zdařile realizován, aniž by trestní řízení odhalilo jakékoliv neodůvodněné ztráty z poskytnuté dotace. Pro rozhodnutí o povinnosti k náhradě škody je rozhodný aktuální stav, přičemž povinnost k vrácení určité dotační sumy teprve bude předmětem budoucího řízení a není vyloučeno, že může dojít k jinému rozhodnutí (korekci). Odvolací soud dospěl k závěru, že otázka povinnosti k náhradě škody není v dané trestní věci jednoznačně průkazná, proto postup podle § 229 odst. 1 tr. ř. je opodstatněný. Za tohoto stavu odvolání poškozené muselo být jako nedůvodné zamítnuto.

61. Vrchní soud v Praze uzavírá, že po přezkoumání věci byl napadený rozsudek z podnětu odvolání státní zástupkyně změněn v neprospěch všech obžalovaných ve výroku o vině ad 1) a v neprospěch obžalovaných [příjmení], [příjmení] a [příjmení] ve výroku o trestu. Naproti tomu z podnětu odvolání obžalovaného [příjmení] byl napadený rozsudek ohledně něho zmírněn ve výroku o vině ad 2), tím i ve výroku o trestu. Protože odvolání obžalovaných [příjmení] a [příjmení], stejně tak poškozené České republiky zastoupené Ministerstvem financí, byla shledána nedůvodnými, musela být podle § 256 tr. ř. zamítnuta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Odsouzení a nejvyšší státní zástupce mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u Městského soudu v Praze. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i neprospěch odsouzených. Odsouzení mohou podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v § 265f tr. ř. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v [obec].

Praha 2. června 2021

JUDr. Jana Kantorová
předsedkyně senátu